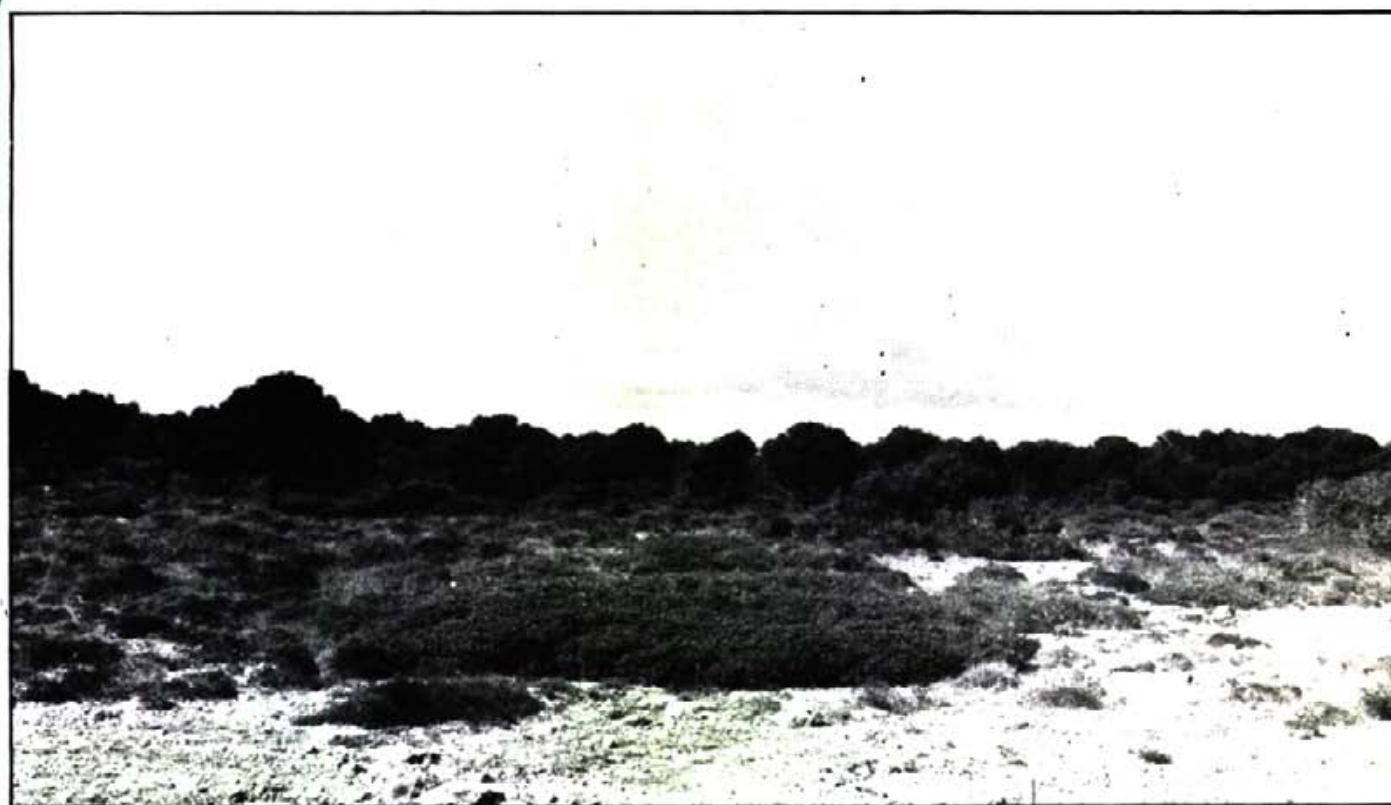

LLUCMAJOR

de pinte en ample

REVISTA MENSUAL
Juliol - Agost 1988
Número 81 - Preu: 100 Ptes.

ES PROJECTA LA CONSTRUCCIÓ D'UN COMPLEXE HOTELER DE MIL APARTAMENTS A S'ESTANYOL

Mateu Oliver

MATEU OLIVER I
JOSEP MORAGUES
ENS PARLEN DE LA
TASCA NOTARIAL A
LLUCMAJOR

Josep Moragues

BITLLETS D'AVIÓ
amb reserva i
confirmació
immediata a
través del nou
equip
informatitzat

Aquest servei el trobareu a «Viatges XALOKI»
sense cap tipus de suplement sobre el
preu oficial

C/. Maria Antònia Salvà, 38 - Tels. 26 74 50 - 54 - 58
S'ARENAL

Carretera. PALMA - LLUCMAJOR, Km. 23
(frente gasolinera) Tel. 66 17 11

LLUCMAJOR
(Mallorca)

Nova Direcció

* ESPECIALITAT EN PAELLA I
PORCELLA

* CUINA MALLORQUINA I
INTERNACIONAL

* SERVIM MENJARS PER ENCÀRREC
A DOMICILI A LLUCMAJOR

SA FONT

C/. Font, 5 - Tel. 66 14 17 - LLUCMAJOR

COLECCIÓ
ESTIU 1988

- * JOIERIA
- * RELLOTGERIA
- * OBJECTES REGAL
- * REPARACIONS

Commander GB 115

Blue Racer LR 107

Navigator GB 707

Revista mensual
Depòsit legal
PM-350-1.981
Any VII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contesti
Bartomeu Font
Joana Font
Càndida Gamundi
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Torneu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Antoni Vadell
Francesc Verdura

SECCIÓ ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col·laboren:
Sebastià Monserrat
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa
només
a través de l'Editorial

Drogadicció: un assumpte pendent

El passat 14 de juny, un al·lot de 17 anys, afectat per la síndrome d'abstinència de l'heroïna, després de fugir del quarter de la Guàrdia Civil i, incomprensiblement, armat amb un revòlver, atracà dos establiments comercials, disparà a un ciutadà, li robà el cotxe, tingué un accident, i finalment, fou detingut.

El fet, fruit de la droga i desgraciadament vigent i quotidià a les grans ciutats, commocionà Lluçmajor. Se sentiren comentaris per a tots els gusts, la majoria d'ells però eren una anàlisi massa superficial. Si bé l'actitud del jove és reproable, és urgent i precís qüestionar-se una sèrie de punts: fins on és culpable dels esdeveniments l'al·lot de desset anys?; podem parlar tranquil·lament de culpabilitat sense esbrinar, o al

manco intentar-ho les causes reals i profundes que provoquen la drogadicció d'un caramull de joves?

Creim que en casos com aquests, hem de parlar de víctimes, tnat els propietaris dels establiments atracats, com el ciutadà ferit, com l'atracador mateix, són víctimes de la MAFIA que controla i es fa rica amb la droga, gent mancada totalment d'escrúpols a qui interessa només el benefici econòmic i que per a tal fi, passa per sobre els principis morals més elementals. Els narcotraficants, són els vertaders culpables i responsables de la inseguretat ciutadana juntament amb el poder estatal que bé sigui per incompetència o per manca de voluntat no posa remei a la situació.

Casa de la Vila

L'ordenació de l'arxiu municipal començarà el mes de setembre

*El director de l'arxiu del CIM assessorarà els responsables del treball

En una sessió plenària, quasi de pur tràmit i en un ambient més relaxat que en altres ocasions, el consistori va donar el vist i plau al plec de condicions per a la contractació de dues llicenciades en Història que tendran com a tasca l'ordenació de l'arxiu municipal.

El contracte laboral comprendrà les dates de l'1 de setembre al 31 de desembre. O sigui que començaran els seus treballs després de les vacances i la seva feina compartirà amb l'assessorament tècnic del director de l'arxiu del Consell Insular de Mallorca.

Un altre dels acords adoptats i de similars característiques a l'esmentat era el referent a l'aprovació de les condicions per adjudicar el servei de manteniment de l'enllumenat públic. Es va creure convenient de dividir el terme en dos sectors: des de S'Arenal fins a «Las Palmeras», el primer, mentre que el segon comprendrà Lluçmajor (cas urbà) i les restants urbanitzacions.

Quant a la duració del contracte, la majoria de govern va recollir la proposta del grup aliancista en el sentit que el servei es concedirà pel termini de cinc anys més un de pròrroga i no per tres més un com inicialment s'havia manifestat.

També es va donar el vist i plau a la contractació de la gestió del futur polígon industrial de Son Noguera a GESTUR, entitat que també realitzarà un estudi topogràfic dels esmentats terrenys que inclourà la classificació dels jaciments arqueològics d'aquesta zona.

I per acabar, en el capítol de precs i preguntes, protagonitzat quasi en exclusiva pel portaveu d'AP, es va passar revista a uns quants temes. Va destacar l'interès demostrat pel regidor aliancista i també pel representant del CDS per conèixer detalls de la recent reforma realitzada al carrer Cabrera de S'Arenal.

Festival internacional de música a Cura

Al Monestir de Ntra. Sra. de Cura, tindrà lloc aquest mes unes jornades de música clàssica, amb l'organització de l'Ajuntament d'Algaida i la col·laboració del Consell Insular i el Govern Balear. El propòsit és dur al pla de Mallorca unes possibilitats musicals fins ara oblidades i que només havien tingut lloc a pobles com Vall de Mossa, Deià o Pollença. Era per tant ben hora que els mallorquins del pla tenguessin unes ofertes culturals com els de la muntanya. Si bé no es pot comparar amb els festivals de Pollença, és d'agrair l'esforç de la comissió organitzadora d'aquest cicle de concerts. A més a més, s'hi ha de tenir en compte que poques vegades es podran juntar un temps tan esplèndid (els vespres d'estiu a Mallorca) un paisatge tan esplèndid (l'esplanada de Cura) i la qualitat musical dels concertistes.

El programa serà el següent:
Diumenge dia 3 de juliol:
Orquestra Simfònica de Mallorca

ca
Coral Universitària de Mallorca
Diumenge dia 10 de juliol:
Valentina Karmenikova (piano)
Diumenge dia 17 de juliol:
Margaret Powell (piano)
Michel Dussek (violoncelo)
Diumenge dia 24 de juliol:
Ramon Clar (piano)
Dilluns 5 d'agost:
Orchestra de Jeunes A. Lowenguth.

Totes les funcions començaran a les 10 del vespre i valdran 1.000 ptes. Es podran adquirir a les sucursals de la Caixa de Pensions.

Una notícia a tenir en compte és que aquestes sessions musicals, tendran continuïtat en l'hivern, i a Cura hi aniran a fer «stages», joves concertistes que tinguin com a peculiaritat l'esser premis fi de carrera dels seus respectius conservatoris. A canvi de la seva estància a Mallorca ells ens donaran a conèixer una mostra dels seus sabers. L'experiència pot ésser molt interessant i enriquidora.

Canvis a l'executiva del PSOE

A l'Assemblea del passat diumenge 26 del juny es va elegir la nova Junta Executiva del PSOE. S'havien presentat dues opcions: l'oficialista, encapçalada per Joan Monserrat i la d'autonomia i socialisme, encapçalada per Toni Garcias. El resultat de la votació va ésser d'un 65% per a la primera i d'un 35% per a la segona.

En definitiva l'Executiva va quedar distribuïda de la manera següent:

President: Joan Monserrat
Secretari General: Maties Stela
organització: Tomás Garcies
Finances: M. Villalba
Institucional: Antoni Rueda
Formació: Francisca Garau
Comunicació: Jerònia Vich
Participació ciutadana: Guillem Tàberner
Política Social: Joan Caldes.

Festa per a la Tercera Edat

Dia 12 de juny, l'Ajuntament de Lluçmajor, en col·laboració amb la Caixa d'Estalvis «SA NOSTRA», va realitzar l'anyal festa de la Tercera Edat, a la qual eren convidats tots els majors de 75 anys. N'hi acudiren uns 330 i la sala de Ca'n Tià Taleca va quedar de gom a gom. Xocolata amb ensaïmades i gelat amb pasta de quarto va servir per entretenir l'horabaixa juntament amb les actuacions dels «Sonadors de Lluçmajor», «Boleros» i «Jaume Sureda». Al final, unes paraules del Batle donaren per acabat aquest acte.

Les qüestions estètiques també compten

(Redacció).

Després de les primeres eleccions municipals, i amb motiu d'una reunió que hi va haver a l'Ajuntament respecte de l'assumpte urbanístic, ja hi va haver la proposta per part d'un aparellador, que es fes un inventari de les façanes de les cases del poble que s'havien de preservar de ser destruïdes, i, al mateix temps, que des de la regidoria d'urbanisme es prenguessin les mesures necessàries per tal de fomentar l'embelliment de les façanes de Llucmajor, d'acord amb l'estil tradicional de l'arquitectura mallorquina.

També es va parlar d'aquest tema a la Segona campanya Electoral per part d'Unió Mallorca; el fet que no guanyassin les eleccions podria haver estat el motiu pel qual tampoc no es fes res al respecte.

A les darreres eleccions no en sentírem parlar; les preocupacions per les macrourbanitzacions i l'ordenació del territori han eclipsat una inquietud dels ciutadans per fer un poble més bell. L'Ajuntament, per manca de sensibilitat, o de temps, o perquè això no els donarà cap benefici econòmic, no hi ha fet res encara.

Els llucmajorers, en general, no ens adonam de la manca d'estètica de la nostra ciutat perquè sempre l'hem vista així, però som molt sensibles quan hi ha un canvi i el que es fa nou no es fa bé.

Quan G.E.S.A. va tallar la façana de la Rectoria amb un feix de fils negres, les crítiques populars arribaren fins al Consistori i també a la companyia elèctrica, i per, arranjar-ho una mica, els camuflaren amb una capa de pintura. Han passat pocs anys i ja tornem tenir els negocients de G.E.S.A. (un dels únics monopolis estatals amb beneficis) que, per no gastar uns doblers enterrant d'una vegada tota la xarxa elèctrica de la vila, ens estan capolant les nostres façanes de part a part de poble.

Però no tota la culpa és seva: segons tenim entès, per evitar aquests problemes, als pobles on l'Ajuntament es compromet a fer l'excavació al carrer per poder passar-hi els fils, la companyia fa el canvi gratuïtament, i l'obra és definitiva; les conduccions elèctriques es posen el suficientment grosses per no haver-ho de des-cavar mai més.

Pensem que és de justícia invertir molt a S'Arenal, molt més del que s'invertia (50 milions de ptes. a la zona de l'«Escorpio», 100 milions amb inversions a la zona costera) però no hem d'oblidar que Llucmajor també té necessitat d'embellir i d'infraestructura i que si aquesta en particular es fes abans d'asfaltar els carrers, seria una mesura més encertada que no si es deixa per més envant.

De fet, el que s'està realitzant és per llevar alguna cosa dolenta (fils pel mig dels carrers) per fer-ne una de pitjor (posar-los a les façanes foradant-les de cap a cap).

Com diu el refrany: «DESVESTIM UN SANT PER VESTIR-NE UN ALTRE».

I Fira Sant Bonaventura

Avui, 21 de juny, el col·legi Sant Bonaventura s'ha apuntat un deu. Com cada any ha celebrat el fi de curs. Però aquest ha estat un fi de curs atípic i original cent per cent. S'ha fet una fira, sí tal com sona, la I Fira Sant Bonaventura, a la placeta del Convent. L'èxit ha estat total. Tots els nins han participat: han participat preparant i fent amb llurs pròpies mans les mercaderies que s'han posades a la venda, i han participat fent de firers, de compradors, de turistes, de policies, de reporters... Tots es divertien, no com el clàssic fi de curs on uns actuen i uns altres resten assegudets amb cara d'avorriment.

No hi mancava res a la placeta. La pitonissa veia un futur molt negre: quasi he cregut el que deia ho veia de veritat. Els mims perfectes; poden mesurar llurs habilitats amb qualsevol dels grups que solem veure per televisió, i el millor de tot és el fet que ells mateixos encara no s'ho creuen. Els aparells dels cursos de segona etapa destacaven pel seu enginy i pels coneixements de física de llurs autors. No sé de quina manera descriure-vos el trenet de pre-escolar: tres capses de cartró grosses, ben pintades amb molts de colors, juntades amb una cordeta... i ja tenim tres vagons. I els ninets i ninetes amb vestits de països exòtics, colors alegres, ulls il·lusionats, i ala! a fer voltes a la placeta. Qui pot endevinar que els suggeria el seu primer viatge en tren. He vist mares i padrines que dissimulaven una llagrimeta. No hi mancava tampoc el retrat a l'instant de la gitana i el torero: només calia posar el cap darrera ambdues siluetes de cartró i gairebé abans de disparar la màquina... ja t'entregaven la fotografia. Quant als caricaturistes... aquesta me la pagaran. El grup S'Estornei, patrocinat per Sa Nostra, ha animat amb jocs, màgia i cançons.

I per comprar hi havia de tot: des de treballs manuals fets pels mateixos nins, fins a pedres duites de Cabrera expressament per a l'ocasió.

Molt simpàtica ha resultat la mostra d'animals: canaris, cotorres, lloretos, titeres, mèreres, tortugues, canets, moixets, conills, conills de rata...

Aquests tipus de festes que ens fan somriure amb sinceritat no deixem de celebrar-les mai per mai. Mentre no perdem la capacitat per emocionar-nos davant la ingenuïtat d'un trenet de cartró, aquest món nostre serà encara recuperable. No volgum que la pitonissa tenguí raó.

Mre Dolores Bas
Membre de l'A.P.A. del col·legi
Sant Bonaventura

Segona convocatòria de beques PREFAMA

L'empresa de materials de construcció PREFAMA S.A. ha fet pública la Segona Convocatòria de beques, de les quals tres són per a estudis de nivell universitari i dues per a COU i Formació Professional de Segon Grau o similars, per al curs 1988-89.

Aquestes beques podran esser sol·licitades pels naturals o residents en el terme de Lluçmajor i les peticions hauran d'esser formalitzades entre els dies 1 de juliol i 15 de setembre de 1988.

La documentació a presentar és la següent:

a) Carta certificada, dirigida a PREFAMA S.A., carrer Bisbe Pere Roig, n° 29, Lluçmajor (indicant al sobre: Referència Beques), on consti nom i llinatges, D.N.I., adreça i telèfon. petició formal de la beca, estudis a realitzar i centre, i

lloc de residència durant el curs.

S'hi inclouran també:

b) Pressupost de despeses durant el curs 1988-89 i documentació econòmica familiar (segons el criteri del sol·licitant) que justifi qui la petició.

c) Certificat d'estudis del curs 1987-88 o del darrer curs realitzat.

d) Informe de dos professors.

El resultat de la convocatòria es farà públic durant la segona quinzena de setembre.

D'aquesta forma l'empresa PREFAMA S.A., fundada a Lluçmajor i avui amb una gran projecció comercial, segueix i consolida la seva voluntat de materialitzar una política de promoció cultural i social que, iniciada en els seus primers anys d'existència, ha anat agafant cos i defi-

nint-se de forma progressiva.

La iniciativa de constituir una Fundació Cultural es vegé recolzada amb l'aprovació per part de la Junta General d'Accionistes de PREFAMA S.A., celebrada dia 9 de juny passat, i en aquests moments es treballa en la confecció dels Estatuts de l'esmenta-

da Fundació.

És previsible que aviat hi hagi notícies en aquest sentit. Lluçmajor i PREFAMA, S.A. estaran d'enhorabona. Els resultats d'aquesta iniciativa seran, sens dubte, molt positius per a la dinamització de la vida cultural i l'animació social de Lluçmajor i de tota Mallorca.

Escenificació de «Un senyor damunt un ruc»

El passat dia 17 de juny es va representar l'obra de Joan Mas «Un senyor damunt un ruc» al teatre Recreatiu, amb el patrocini de la Comissió d'Educació i Cultura de l'Ajuntament i a càrrec del grup de teatre Sant Bonaventura, prou arrelat ja i caracteritzat per les seves escenificacions de caire costumista, cada vegada més entusiastes i encoratjats en la seva tasca.

Els personatges foren repartits de la següent manera:

Joana-Aina, Maria Moll
Don Bartomeu de Binimorât, Damià Tomàs
Pere Mateu, Rafel Fiol
Joan, Miquel Reynés
Sor Candelària, Maria Oliver
Boira, Jordi Font
Magdaleneta, Margalida Capellà
Catalina, Aina Garcias
i amb la col·laboració de la maquilladora Maria Bibiloni.

VOCABULARI RELACIONAT AMB COTXES

Barbarisme

Embrague
Freno
Asiento
Maletero
Ventanilla
Seguro
Panel
Mando
Faro
Limpiaparabrisas

Forma correcta

Embragament
Fre
Seient
Maleter
Finestreta
Assegurança
Plafó
Comandament
Far
Eixuga-parabrisa

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

FOTO ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITÀRIA

C/. d'Es Vall, 21 - Tel. 66 00 29

sa teulera

PLANTES D'INTERIOR I
EXTERIOR
CENTRES - RAMS DE NUVA
PLANTES - CORONES

C. Campos, 80 - Tel. 66 01 76

Escola municipal d'infants

Arribada la calor estiuenca, començam a preparar la festa que feim cada any per acabar el curs escolar.

La preparació de la festa s'inicia a principis de juny i les tasques que diem a terme són aquestes:

-Selecció de les cançons que puguin ser adequades per a cada grup, ja que aquesta tria musical ha d'anar en relació amb la psicomotricitat gruixada que s'ha treballat durant el curs.

-Organització del treball manual: on participen tots els grups de l'escoleta. Aquest any s'ha fet «EL POBLE DE LLUCMAJOR EN MINIATURA», el material emprat l'han portat els pares i també l'hem anat a cercar amb la cordeta: caps de puros, de sabates, rodets de paper de cuina, de paper higiènic, cartonets, platilina, pintura i un llarg etc...

Amb molta il·lusió començarem els assaigs per arribar a coordinar els moviments dels nins amb la música, l'ordre d'actuacions de cada grup, i la manera de fer les coses perquè resulti un espectacle agradable.

Arribat el dia de Sant Joan (24 de juny) l'horabaixa a les 4, l'escoleta estava preparada per rebre pares, padrins, germans, familiars i amics dels nins, moment en el qual va començar la festa.

Les actuacions varen ser les següents:

-Sortida de tots els nins fent un tren per saludar el públic.

-El gru «GAMBETES» i el grup «CALAMARETS» (1-3 anys) ballaren d'allò més bé la cançó «Napoleó» i demostraren ser uns autèntics gimnastes en la realització dels exercicis de motricitat (equilibri i bot).

-Els grups «FOQUETES», «DO-FINS» i «BALENES» començaren

l'actuació amb exercicis de mirall (imitació) la qual cosa aconseguiren perfectament gràcies a la col·laboració dels pares que varen dur mocadors (blanc i vermell) per a una millor orientació dels nins.

-Seguidament el pati es va transformar en un petit estadi olímpic: matalàs per fer cucaveles, un pont per botar alguna, una rampa per travessar fent el cuc, una col·lecció d'anelles de colors per imitar el salt del cangur...

Arribà el moment culminant de la celebració del fi de curs amb l'entrega dels treballs i l'informe final de cada nin, juntament amb una banda com a premi.

Per acabar les actuacions dels nins, tots plegats vàrem ballar «El Monstre de l'Estany de Banyoles».

Els aplaudiments dels pares i assistents dissiparen la nostra calor i cansament i tots satisfets esperàrem l'ac-

tuació del grup «CUCORBA» que va ser un gran encert perquè els nins participaren amb ells i passaren una estona molt animada. Acabada la bulla tots plegats ho celebràrem menjant llepolies, ensaïmada... i beguérem refrescs.

Volem agrair a l'Ajuntament l'aportació del grup «CUCORBA» i a l'A.P.A., la seva participació i col·laboració a la festa.

Esperam que l'any que ve, després de tot un curs de feina, tinguem els mateixos ànims per organitzar una festa consemblant a la d'enguany.

Gràcies a tots i bon estiu!

Les educadores
Francesca Noguera
Magdalena C. Puig
Magdalena Salvà
Paula Puig
Maria J. Miralles

*També a Lluçmajor vos oferim servei 24 hores amb la tarja
 «SA NOSTRA» del caixer automàtic
 Sol.licitau-la*

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

Festes populars a S'Arenal

Tomeu Sbert

FESTES POPULARS. - Un altre any, per Sant Cristòfol, s'anuncia un extens programa d'actes festius. Unes festes patrocinades per l'Ajuntament de Llucmajor i que té l'agradable caire d'entrada gratuïta quasi per tot.

El primer d'aquets actes té lloc dia 8, a les 18 hs. amb un cercaviles i poc després, un partit de futbol.

Serà aquest divendres mateix, a les 21 hs. quan es pronunciarà el Pregó, a càrrec del Dr. Jaume Oliver i Jaume, professor de la Universitat Balear. Tindrà a l'antiga església de S'Arenal i no al Club Nàutic com es feia en anys anteriors.

Al llarg de l'acte del pregó es farà entrega a la família Canals, representada per Pere Canals Morro, el «PREMI EXTRAORDINARI S'ARENAL» concedit per la comissió organitzadora de les Festes. La família Canals és tota una institució dins S'Arenal, ja que l'any 45 era quan arribava en aquesta zona turística al «Cafè de Ca Na Grina».

Dissabte, dia 9 hi haurà espectacle infantil: ball de bot a la Plaça Major a les 21 hs. Una hora més tard, l'Revetlla Mallorquina amb el grup «Música Nostra».

Diumenge dia 10: Exposició de cartografia organitzada per l'O.C.B.; acte religiós amb benedicció de vehicles al carrer Vicaria; actuació del grup teatral «Picadís» amb l'obra «Cavallet quan eres jove»; futbol; castell de focs artificials a la Plaça Miramar.

Dilluns dia 11: futbol benjamí; campionat de bolles; festa gallega a la Plaça Major, a les 22 hs.

Dimarts, dia 12: a les 11 hs. torneig de futbol; a les 19 hs. pintada a l'asfalt i a les 22 hs. nit de cançó mallorquina al Carrer Miramar.

Un moment de la festeta al local de la Tercera Edat de S'Arenal.

Dimecres dia 13: futbol; homenatge i festa a la gent de la tercera edat; futbol sala.

Dijous dia 14: concurs de dibuix a la Plaça Maria Cristina; a les 11 hs. A les 22 hs. concert per la banda de Música de Llucmajor al carrer Miramar.

Divendres dia 15: a les 11 hs. concurs de figures; a les 18'30 festa infantil i a les 22 hs. revetlla.

Dissabte: carrera ciclista per corredors locals. Ginkama a la Plaça de Maria Cristina. Futbol organitzat per la U.Arenal.

Diumenge dia 17: torneig de petanca. Processó de la Mare de Déu del Carme i a les 23 hs. nit de foc, al carrer Miramar.

PALMERAS. - Devers mig centenar de palmeres han estat sembrades enfront del carrer Miramar, a la platja.

Això i la peatonització a certes hores de l'esmentat carrer, ha duit que l'Ajuntament de Llucmajor guany amb molta diferència al de Ciutat, quan parla de millorar la deteriorada imatge de tota la nostra zona turística, perquè durant els darrers anys no li han tengut l'esment que es mereix.

ACTE A LA TERCERA EDAT. - Al local de la Tercera Edat de S'Arenal tengué lloc un acte al qual hi assistí el batle de Llucmajor, Joan Monserrat. Es va fer entrega d'un aparell musical, donat per «Sa Nostra». Assistència de la regidora de Palma, Joana Gual, els presidents de la Tercera Edat de S'Arenal i Llucmajor, Srs. Gori Daureo i Toni Mas respectivament i altres convidats que ompliren totalment el local.

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS
ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

Una altra vegada Lluçmajor és protagonista de la crònica negra

*Un drogadicte, fugat del quarter, va ferir lleugerament un jove guàrdia civil
El delinqüent va disparar contra el rostre de J. López García*

Lluçmajor ha estat un altre cop protagonista destacat de les planes de crònica negra a tots els mitjans de comunicació. A mitjan horabaixa del passat dimarts, dia 14, la notícia, s'atenia com a pólvora per una ciutat recentment molt sensibilitzada pels robatoris i assalts domiciliaris. I justament, la cadena de fets que conformaven aquesta plana negra de la història diària de Lluçmajor va començar amb un robatori domiciliari a una vivenda del carrer Paraires.

Un cop avisats pels veïnats, els efectius de la Policia Municipal varen procedir a la detenció de Joan Francesc Horrach com a presumpte autor d'un robatori de diferents joies, recobrant tot el robat. Des de l'apressament el jove drogadicte va romandre reclòs al depòsit municipal de detinguts a la Plaça d'Espanya fins que al migdia va ser traslladat al quarter de la Guàrdia Civil per tal de ser interrogat.

Aprofitant un descuit dels guardians, es va apoderar d'un revòlver del calibre 38, que va amagar dins la roba, esperant el

moment oportú per fugarse. Quan els guàrdies acabaven l'interrogatori el jove va aconseguir sortir del quarter sense que els agents el poguessin detenir. Joan F. va robar un ciclomotor, aparcant a la placeta del Convent, iniciant una sèrie d'actes delictius: atracament, a punta de pistola, a la Farmàcia Monseerrat cercant droga, xeringues i doblers per poder adquirir la dosi que necessitava.

FUGA

Cercant més doblers, el jove drogadicte va cometre un nou robatori en una botiga de «souvenirs» de la carretera de Campos i, moments després, a prop de Na Joanota va ser localitzat pel membre de la Benemèrita, Josep López García, el qual en el seu propi vehicle, un Talbot 150, havia començat la persecució del delinqüent.

L'heroïnoman va treure la pistola que duia amagada i va disparar contra la cara del jove guàrdia civil; va treure del cotxe el cos de l'agent i, al voltant, va començar la fuga en direcció

a Palma per la carretera de S'Aranjassa. Fuga que es va interrompre bruscament a l'altura de Son Garcies quan el vehicle va volcar a causa de l'excés de velocitat.

El jove delinqüent va sortir sense ferides d'aquest accident i va ser recollit pel conductor d'un vehicle que el va traslladar fins a Palma. Aquest trasllat immediat va motivar que resultassin infructuoses les recerques que les forces de la Guàrdia Civil varen efectuar per l'ampla zona de garriga que envol-

tava el punt quilomètric on va sofrir l'accident.

La jornada delictiva del jove va continuar al llarg de la nit, en companyia de dos heroïnòmans més, en les immediacions de la Costa de la Calma fins devers les sis de la matinada, quan va ser detingut per efectius de la Guàrdia Civil a prop del domicili dels seus pares, en el carrer Joan Crespi. Joan Francesc no portava el revòlver robat del quarter, arma recuperada un dia més tard, enterada en un descampat.

Josep López García es recupera a Son Dureta de les greus ferides

El guàrdia civil, Josep López García, de 19 anys, evoluciona favorablement de les llesions que va sofrir el passat 14 de juny quan el delinqüent heroïnòman Joan Francesc Mas Horrach li va disparar a la cara en el moment que l'agent intentava procedir a la detenció. El membre de la Benemèrita va ser intervengut quirúrgicament, d'urgència, el mateix dia que va resultar ferit.

L'operació duïta a terme per l'equip de cirurgia maxiofacial de Son Dureta, que dirigeix el Doctor Ignasi Forteza-Rey, es va perllongar per espai de cinc hores, perquè trossets de bala havien quedat incrustats en la mandíbula de l'agent, i havien afectat gran part dels ossos de la cara del ferit, el qual ha millorat sensiblement de les llesions.

La intervenció quirúrgica va resultar extremadament difícil perquè es va haver de reconstruir totalment, amb els ossos mig romputs, la mandíbula del jove guàrdia. Prova de la dificultat de l'operació són les cinc hores que va durar. Per tal d'extreure els bocins de bala, va ser necessari practicar un tall de devers 15 centímetres de llarg a la base del coll del ferit, perquè si no es feia així, hagués pogut resultar afectat el nervi facial.

Tot sembla indicar que la intervenció va resultar exitosa, i Josep López García continua recuperant-se de les ferides fins al punt que quasibé quedaran sense cicatrius en el rostre del guàrdia després del greu atemptat que va sofrir.

FOTO CLAR Perfumeria

*Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria*

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

Els promotors demanen al consistori de Lluçmajor la modificació del PGOU per portar endavant el projecte

Es projecta construir un complexe hotel·ler de mil «bungalows» a S'Estanyol

Francesc Verdera

RES DECIDIT. En aquest moment, i a l'hora de tancar l'edició del present número de «Lluçmajor de pinte en ample» no s'ha produït cap decisió del consistori sobre els dos grans projectes urbanístics que, com a primera passa cap a la realització, esperen un acord del plenari sol·licitant a la Comissió Provincial d'Urbanisme la declaració «d'interès Social» per a ambdues iniciatives i així requalificar el sòl no urbà de la seva futura ubicació.

El primer d'aquests, per ordre cronològic de la seva arribada al negociat municipal d'urbanisme, correspon al complexe mèdic, balneari i camp de golf de Son Antelm. els darrers rumors apunten que, en un intent més de trobar llum verda, els promotors s'han disposats a eliminar del projecte les edificacions corresponents als apartaments.

Quant al segon projecte, del qual s'ofereix una àmplia informació en aquesta plana, tot pareix indicar que tot se centra en una estratègia de pressió que els empresaris turístics exerceixen sobre el per ara preservat, Trenc. Per altra banda, tot pareix indicar que la projectada construcció de mil «bungalows» en terrenys de la finca de Es Llobets es troba amb una inicial postura de contesta per part d'alguns sectors de residents a la població costera de S'Estanyol.

Tal vegada és el moment que els afectats pel macro projecte urbanitzador valorin pros i contres i adoptin una iniciativa abans que alguna decisió irreversible faci innecessària qualsevol protesta o recomanació als responsables municipals.

La zona costera de Migjorn i concretament, els nuclis de S'Estanyol (Lluçmajor) i Sa Ràpita (Campos) es troben sota el punt de mira de promotors i empresaris turístics. Fins a l'actualitat aquests dos nuclis d'estiuejar només havien enregistat una massiva construcció de xalets o de segones residències a les diferents urbanitzacions. Ara, emperò, tot sembla indicar que l'empresa turística està disposada a construir residències diferents per aquest litoral. primer va ser l'ajuntament de Campos que va atorgar la qualificació d'ús hotel·ler a una zona de Sa Ràpita, després es va anunciar la posada en marxa sembla que el torn podria ser per S'Estanyol (Lluçmajor).

En el negociat d'Urbanis-

me ha arribat un escrit sol·licitant la modificació del PGOU de Lluçmajor amb l'objectiu de portar endavant el projecte d'un complexe turístic residencial d'elevada categoria. La ubicació d'aquest complexe es contempla en part dels terrenys que pertanyen a la finca «Es Llobets».

MIL BUNGALOWS

Aquesta zona està qualificada pel PGOU com a sòl rústic enclavada al final del terme urbà de S'Estanyol i fronterera amb el municipi de Campos. Aquest projecte afectaria uns 250 mil metres quadrats de terreny, separats per una distància de 120 metres de litoral.

Aquests mils. de metres

quadrats destinats a allotjar el futur complexe turístic estan situats entre la costa (primera línia) i vial d'enllaç entre els termes de Lluçmajor i Campos, previst en el PGOU llucmajorer i encara no construït.

La iniciativa per la qual s'ha sol·licitat la modificació del pla General preveu la construcció de mil «bungalows» en grups aïllats.

Segons l'escrit, aquests apartaments estarien dotats de tots els serveis complementaris que comporta aquesta indústria en base del turisme de qualitat. Les característiques urbanístiques del futur projecte, segons fonts municipals de Lluçmajor són aquestes: superfície total de 250.000 m.2 destinats a ús hotel·ler, i es contempla una ocupació del 25%. Quant a preveure la manera d'edificar, serà de 0,3 m.2 per metre quadrat, mentre que l'altura projectada és d'un màxim de set metres amb planta baixa i un pis.

SOTA DEL PGOU

Els responsables de la iniciativa fonamenten la petició de modificació d'ús dels terrenys en un estudi de l'actual qualificació de sòl de S'Estanyol; afirmen que aquesta zona costera comptava amb 43 hectàres de sòl urbanitzable no programat i que, ara, una part d'aquest ha estat desqualificat mentre que la propietat de l'altra part no ha mostrat cap interès per procedir al seu desenvolupament.

Si tenim en compte totes aquestes premises, els pro-

«El paraíso», una altra urbanització que se construeix prop de «Es Trenc»

motors asseuren, que lamb el futur complexe de «l'Es Llobets» el sòl urbanitzable en conjunt aniria per sota les previsions contemplades pels responsables de la redacció del PGOU llucmajorer.

La petició dels promotors va acompanyada de l'oferta pertinent i inclou una estació depuradora almb acapacitat per a 7.000 persones en els terrenys de «Es Llobets» i la realització d'un vial de set metres d'aglomerat asfàltic amb una longitud de devers 1,5 kms. previst en el PGOU, com enllaç amb el terme de Campos, cedint els terrenys necessaris els quals passarien a ser propietat municipal.

La iniciativa urbanística ha donat les primeres pas-

Un nou servei a Lluçmajor: assistència social

L'Ajuntament de Lluçmajor ha creat fa ben poc un nou servei al poble consistent en un gabinet d'assistència social. Hi faran feina na Carme Nadal, ciutadana de 36 anys que estarà a l'oficina de Lluçmajor i n'Antònia Maestre que tindrà a càrrec l'oficina de s'Arenal. Per efectes d'atenció al públic funcionaran per separat, però tota la feina la faran conjuntament. Per tal de donar-les a conèixer al poble, «LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE» ha anat a parlar amb elles. Degut al poc temps de funcionament d'aquest servei han hagut de parlar de projectes, però estan convençudes que d'aquí a un temps molts d'aquests projectes seran realitzats.

-En què consisteix els estudis d'assistència social?

-En tota una sèrie de matèries que ajuden a conèixer la problemàtica d'una població: Psicologia, Sociologia, però lo més important és Treball Social.

-Tu creus que de l'Escola d'Assistents Socials no se'n surt preparat?

-L'experiència sempre ensenya; crec que de l'Escola no se'n surt suficientment preparat, però això depèn també del camp de pràctiques on hagi treballat. Canvia molt si has estat integrada a un bon equip amb bons professionals.

-Aquesta és la vostra primera feina?

Antònia: Sí, és la primera.

Carme.- No. Tenc 36 anys i treball en això des del vint-i-un.

-Com així us ha interessat Lluçmajor?

-Professionalment és molt important poder partir de zero. Fer la creació del servei com és el cas de Lluçmajor és molt interessant.

-Per on heu començat la feina?

-ara estam a la fase que teòricament s'anomena prospecció que consisteix en conèixer grups i institucions que treballen en el tema social. A partir d'aquí feim un fitxer de recursos on a més d'adreça, telèfon etc. anotam quina és la problemàtica més forta a cada camp. A partir d'aquesta presa de contacte començam a treballar.

-La gent, com reacciona davant de la vostra ajuda?: collabora, posa pegues, es mostra reàcia...?

-A la gent li costa una mica, a més

Carme Nadal i Antònia Maestre, assistents socials a Lluçmajor i s'Arenal.

ve al servei social confusa. Ve a demanar una ajuda i la vol al moment sense participar. Nosaltres el que feim és ensenyar-la a superar-se; és l'eterna qüestió de donar un peix o ensenyar a pescar. Evidentment, això d'ensenyar a pescar costa un poc, però és en definitiva la nostra feina.

-Com interveniu vosaltres davant problemàtiques concretes: drogadicció, mals tractes, etc.?

-Intentam treballar per demanda directiva. A nosaltres ens comenten qualsevol problemàtica familiar o individual. Nosaltres procuram que siguin els interessats que facin la demanda; per aconseguir-ho, comptam amb unes tècniques que ens permeten provocar aquestes demandes. Una vegada arribam aquí anam pactant amb la família o l'individu quin és el treball que nosaltres podem fer i quin és el seu, perquè sense la seva participació en el procés de rehabilitació aquest és molt difícil.

-Per quin temps vos han contractat?

-Per sis mesos i quinze dies. Això pot semblar poc temps però ens permetrà estudiar els problemes i fer un informe de les necessitats socials a Lluçmajor. Llavors ja és feina de l'Ajuntament plantejar-se la necessitat de continuació del servei.

-Quan començareu a atendre el públic i quin serà l'hora del gabinet?

-Ara de moment tardarem un poc en atendre la gent ja que estam muntant la infraestructura. De totes maneres creim que a Lluçmajor no es donaran moltes problemàtiques a nivell individual sinó a nivell comunitari, a s'Arenal potser que les problemàtiques individuals seran més.

Com veis hi ha tasca per fer; també hi ha ganes de fer-la, i ja sabeu que el gabinet d'assistència social té les portes obertes a tots. Informau-vos a l'Ajuntament.

Joana Font
Jeroni Tomàs

Les drogues

Partim de la base que els Serveis Socials van dirigits a la població, és a dir, en el cas de l'Ajuntament de Lluçmajor seria per a les persones que habiten a la zona. Si bé hi ha una sèrie de sectors i grups concrets que requereixen una resposta prioritària a les seves necessitats, com poden esser, els minusvàlids, les persones de la tercera edat, la infància i juvenut, etc. I entre aquests hi estan els toxicòmans.

Aprofitam uns esdeveniments succeïts recentment al poble, des d'aquesta revista, ens han demanat als Serveis Socials de l'Ajuntament de Lluçmajor, si hi volíem escriure unes línies sobre el tema de les drogues.

És aquest un tema molt ample i que es pot plantejar des de diferents perspectives, així ho podríem fer dels aspectes jurídic-legal, o bé dels preventius, o dels educatius, etc. Pensant sobre com fer-ho creim que estaria bé plantejar-lo des de l'atenció primària, i això vol dir, de com es pot tractar els toxicòmans des dels Serveis Socials Municipals.

El 24 de Juliol de 1985, el Consell de Ministres aprovà el Pla Nacional sobre Drogues, el qual dóna les directrius a les diferents Administracions Públiques per a la prevenció, assistència, coordinació i suport en matèria de drogodependències. Les competències que el Pla dóna a l'Administració Municipal, en concret als Serveis Socials d'Atenció Primària són:

- a) Prevenció Comunitària.
- b) Detecció de casos, informació, orientació i derivació cap als serveis específics.
- c) Reinserció Social.

Cada un d'aquests apartats podrien ser tractats de forma específica, ja que hi ha matèria suficient, si bé consideram que per començar es podrien fer unes consideracions de tipus general.

Quan s'intenta abordar un fenomen social de tanta transcendència, com és aquest, no és convenient donar-li un significat global i indiscriminat, sinó que s'han de diferenciar els diferents tipus de substàncies considerades com a drogues. Ja que ni totes són iguals, ni tenen les mateixes seqüeles, ni poden tenir el mateix tractament. Així no és el mateix l'alcohol que els inhalants, ni els fàrmacs, ni la heroïna, etc... Per tant, és necessari per evitar confusió aclarir de quina substància xerram quan ho feim del tema «drogues».

També és important aclarir si ho feim de drogues legals, com l'alcohol o tabac, o ho feim de les il·legals com heroïna o cocaïna; ja que ni l'efecte sobre l'organisme és el mateix, ni les actituds socials són similars i fins i tot en aquest cas la resposta social és molt contradictòria.

El fet de consumir drogues no és un fet aïllat en si mateix, sinó que està directament relacionat amb una sèrie de factors com són els ambientals, els personals, els socio-culturals, etc., que no es poden deixar al marge a l'hora d'analitzar aquesta problemàtica, ja que evidentment des del punt de vista social es una problemàtica que ens pot afectar a tots, directa o indirecta.

El que volem dir amb aquestes premisses és que valorar un fet, com el succeït aquí, a Lluçmajor sense tenir

en compte els factors anomenats escapen a les nostres possibilitats.

En canvi, no és impossible i fins i tot està dintre el nostre àmbit estudiar el fenomen social de les drogues aquí al poble de Lluçmajor, si és que realment se dóna, fet, aquest, desconegut, ara per ara, pel nostre Servei.

Per tant, a la primera fase de la creació del Sistema d'Atenció Primària, i respecte al tema de drogues, intentarem conèixer si és aquest un aspecte que afecta a qualque grup específic de la població i com i amb quines característiques se dóna, si és que realment se dóna.

Una vegada obtinguda la informació i després de la valoració de la mateixa es farà un pla de treball sempre a dos nivells:

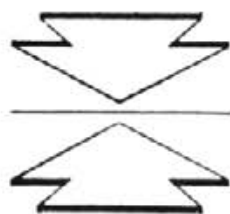
a) Individualment, quan el mateix afectat o la seva família fan demanda de tractament, orientant i derivant els casos cap a un servei específic i amb el suport del Servei cap a la reinserció social.

b) Comunitàriament, amb un treball d'informació, educació, sensibilització i divulgació, col·laborant amb les entitats i serveis, promocionant els recursos comunitaris per a la prevenció de les drogodependències i per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans.

Vos agraïm, ja des d'ara, la col·laboració de tots els Lluçmajorencs per aquests temes socials que ens ajudaran a oferir un Servei més eficaç.

Antonia Maestre
Carme Nadal

Assistents Socials de l'Ajuntament de Lluçmajor

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MEDIC - PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER

LLUCMAJOR

Carrer Antoni Garcias, 1-a (damunt Ca's Notari)

**certificats
mèdics per a
permís de conduir i
llicència d'armes**

HORARI:
Dilluns i Dijous de 16,30 a 21 h.

Som Poble

Darrerament el nostre poble ha estat testimoni d'uns fets bastants desagradables. Aquests darrers mesos l'ambient llucmajorer s'ha vist agreddat per tota una col·lecció de successos que sens dubte han afectat tots els habitants del nostre poble.

Durant els mesos abril-maig foren molt nombrosos els robatoris a distintes vivendes i comerços llucmajorers. D'això tothom en parlà. Fins i tot les ferreteries i els electricistes s'ompliren les butxaques de doblers amb alarmes i panys de seguretat. Aquella setmana Llucmajor va parèixer de pel·lícula. Tothom estava atemoritzat i assustat.

És evident que la inseguretat ciutadana ha arribat al nostre poble. És trist que ja no poguem tenir les portes obertes, signe aquest de l'esperit hospitalari tan típic dels nostres pobles. Aviat els vespres no podrem anar tranquils pel carrer... És trist, però no tenim més remei que «acceptar aquesta trista realitat» (?)

I encara no hem acabat, ja que no sols han estat robatoris; hi ha un perill més gros, un fet molt més greu i alarmant. Fa pocs dies, un jove, burlant la vigilància del quarter de la Guàrdia Civil i després de donar una volta al quadrat va entrar a una farmàcia, la qual tots coneixem, i amenaçant els propietaris d'aquesta, els va prendre els doblers i va agafar unes xeringues hipodèrmiques. Aquest és el fet.

Tothom n'ha parlat, ha estat tema de xafardeig als cafès, les

botigues, pel carrer, etc...

Ara, quan ja ha passat un cert temps, jo me demano (que també em vaig horroritzar i vaig recolzar aquesta ona de xerradures), si val la pena parlar d'això?

Tots haurem maleït aquests lladres, aquest drogadicte... Tots els haurem donat la culpa, els haurem jutjat, però en realitat a nosaltres no ens hem mirat.

Sens dubte molta gent major enyorà el passat, amb un sentiment de nostàlgia i tremenda tristesa; i és normal. A més segurament tenen raó, que amb aquest aspecte antigament hi havia molta més pau i tranquil·litat. És cert que altre temps se deixava la clau en el pany; que el vespre se podia deixar obert; que les nostres cases de pagesia sempre estaven de pinte en ample a tothom, i albergaven a totes les persones que per qualche motiu havien de quedar a romandre. Ara tot això ja són històries de rondalles, ja pertanyen a un passat, i seria positiu que no pensàssim tant amb el passat i miràssim una mica més el present, la realitat d'avui que ens envolta, i en aquest cas ens hauria de preocupar.

És molt probable que tots nosaltres hàgim maleït, insultat i rebutjat aquest jove que dia 14 de juny va assaltar una farmàcia i se'n va dur tres xeringues. Tots li haurem dit inoportú i nomenat amb tots aquets noms tan «fins» que abunden en el nostre vocabulari. És cert que això antigament no passava, però ens hem aturat mai a pensar l'evolució

que ha sofert el nostre món, de llavors a ara. Actualment la gent va més fora corda, tots ens preocupam de fer feina i cobrar molt. Altre temps els doblers no eren «el tot», no eren «el déu». En el segle XX, són el centre d'atenció de quasi tots nosaltres, i crec que en part ningú no té la culpa, ja que el que està clar és que no podem viure sense ells, però a vegades abusar... Tota aquesta estructura tan complicada de la nostra societat ha convertit els habitants del món amb una espècie de maquetes que van funcionant per la vida i qualche dia s'espenyen. Per això són tan nombrosos els infarts cardíacs, i se necessiten pastilles pels nervis, règims especials per amagrir-se, i per suposat la necessitat de psiquiatres i psicòlegs. Tota aquesta agitació ha duit com a conseqüència una manca d'estimació molt grossa; i per suposat quan falta l'estimació, falta tot.

Això explica que hi hagi tants de joves que se droguen, altres tants alcoholitzats, i molts de nins desgraciats fruit de la prostitució, per això hi ha mal en el món. És evident que allà on falta l'amor falta tot.

No oblidem que igual que aquest jove, són moltes les persones que van avorrides pel món, perquè els falta estimació: d'uns pares, d'uns amics, d'uns familiars...

Això tal vegada és un dels motius, pels quals crec que no se pot jutjar amb tanta facilitat, i maleir la gent, condemnant-la. No donem amb tanta

elegància l'esquena i siguem un poc més humils. Si hi ha gent que li falta estimació no els deixem de costat, ajudem-los a trobar el camí de la felicitat, en lloc de lamentar-nos enyorant èpoques passades.

Segurament el punt més greu de tot aquest succés, conseqüència de tota aquesta estructura, un tant egoista, de la nostra societat que tots nosaltres formam, en part de manera involuntària, ara hi hagi un altre jove de 19 anys, que estava oferint els seus serveis a la seguretat del poble de Llucmajor, ferit i amb poques esperances de parlar. També a ell hauríem d'ésser capaços d'animar-lo, fent-li costat i demostrant-li una amistat. És normal que ara sigui mal d'entendre, però qualche dia entendrà que no tota la culpa la té el drogadicte, sinó que la tenim un poc tots.

Així tal volta ajudarem a construir el poble de Llucmajor, recentment afectat per tota una sèrie de successos. Tot això no ens hauria d'afectar de més o acovardar... No tenguem por amics llucmajorers, no vos tanqueu, no vos arraconeu i feis-vos escoltar, demostrant que encara teniu viu l'esperit de poble. Sols així podrem vèncer la inseguretat, terrible amenaçadora de la tranquil·litat i la humanitat. Tal volta les ciutats grans ja pateixen aquest mal: viuen d'una manera solitària, sense conèixer tan sols els veïns del costat.

No permeteu això germans llucmajorers, tot està en les nostres mans.

Ànim!

Antoni Vadell Ferrer

PENTA
ASESORES

Jeróni Sureda Oliver
(Economista - Assessor Fiscal)

Jaume Sitjar Ramis
(Graduat Social - Assessor Laboral)

Plaça d'Espanya, 53 - 1ª. - Tel. 66 21 33 - LLUCMAJOR

LLUCMAJOR
de pinte en ample

Històries d'Urbanisme-Ficció

A un endret gris (marina llucmajorera), sobre unes roques grises (formigó), envoltat de gris (asfalt) i tancat de gris (bovedilles), una història grisa (la nostra) representada per un home gris (ell mateix), de cos gris (podrit) i esperit gris (contaminat) se demana a si mateix si és el color gris el que més li agrada, i se sorprèn contestant-se que és el verd el color que més li agrada (el verd monetari, naturalment) el color verd obtingut a través del gris (fa una rialla grisa, asquerosa) a través d'una existència grisa que fructifica en verd.

Estam contemplant un fet imaginari, però molt possible, de tan impossible i absurd, com pareixia la realitat actual en la perspectiva de vint-i-cinc anys enrera i ara intentam endevinar vint-i-cinc anys més envant. Aquest forat històric que nos hem creat mos permet esser coneixedors de fets futurs.

Aquest home gris que estam observant ha estat només un dels responsables de les darreres grises, en el fons responsables ho vàrem ser tots, si més no, amb el nostre consentiment mut, perquè així els més «vius» feren seva la idea de «progrés» i progressaren particularment i feren seva la idea «d'interès social» i beneficiaren el seu interès particular i contestaren al crit de «Salvem Sa Marina» amb el crit de «Que Sa Marina me salvi a mí»; i si qualcú s'atrevia a dir «pensau amb els vostres fills i els vostres nés» la resposta sempre era la mateixa, una resposta grisa que és el color de l'egoisme «Jo he de mirar per jo, ells ja miraran per ells».

I així la grisor, que és el color que més abunda s'anava estenent, i així veren façanes grises, teulades grises, fins i tot les fulles dels arbres semblaven cobertes d'una polsina grisa provinent dels núvols baixos sempre existents i sempre grisos, carregats de tota classe d'immundícia, menys de valor d'aigua, l'aigua és tan escassa com ja deien que ho seria fa vint-i-cinc anys, el cel sempre encapotat i la terra sempre eixuta.

Què fer-hi? Això és el preu del progrés. I, sobretot el bé que jo en puc aconseguir, el bé immediat, el que jo puc consumir és el que és realment important. Jo puc tenir tot el que vull, jo tenc el poder que em dona el permetre que

els altres estiguin fora de la llei (sempre ha estat així). Però, què dic? ¿A qui importa una llei que me perjudica a mí i als altres només els molesta i cerquen totes les formes possibles de saltar-la? Jo som el benefactor del poble, jo sé com fer bon ús del poder, jo don al poble el que vol i sé aconseguir que es facin coses per «interès social» (qui va inventar això en va sebre molt), però no basta que hi hagi bones lleis, hom ha de sebre interpretar-les, i jo en sé. ¿Per què havien de tenir avantatges aquells que havien pogut edificar deu altures a S'Arenal sobre els que tenien una quarterada a Son Tàxaquet, per exemple? No hi havia dret. I aquí estic jo per donar camí (bon camí) i procurar que tothom pugui edificar tot el que vulgui, no en mancaria d'altra!... o tots moros o tots cristians...

Ah, què ho he estat de bon al·lot...! Ho he estat massa...! És que tenc un cor... així de gran! I pensar que quan em vaig fer càrrec d'aquest assumpte només hi havia 43 urbanitzacions i a força «d'interessos socials» he aconseguit autoritzar-ne 98...! Quina llàstima, no poder arribar a les 100; ja no queda espai lliure per fer més urbanitzacions, sols solars buids, això sí, però no té importància, el que és realment rendable és fer la urbanització, la resta és ruïnosa i no me preocupa; donar serveis, fer sèquies, fer depuradores, posar tubs, passar fils..., això és molt molest i no dona lloc a especular: urbanitzar és el més important, donar el cop fort.

Així estava divagant totsol, l'home gris, la cara li flamejava i la matèria gris li bullia, se sentia fort. El temps li havia donat la raó, ell havia jugat amb avantatges, era un gran coneixedor de la mentalitat humana i sabia que l'home té tendència a autodestruir-se, i ja que això és inevitable, ajudar a la degradació i la destrucció no era sinó precipitar un poc més les coses, al cap i a la fi, si no hagués estat ell hauria estat un altre i si no hagués estat en vint-i-cinc anys hauria estat en cinquanta.

No és possible lluitar contra tothom en bloc, en el millor dels casos, posar-se en contra del que vol la majoria no fa sinó que un arribi a ser mal vist, com el que havia passat a quatre beneïts uns quants anys enrera, que s'havien encaparronat en defensar coses que no donaven doblers. Quan intentis convèncer algú per-

què faci una cosa li has de demostrar el que hi pot guanyar, mai no el que hi pot perdre. L'home gris en qüestió d'això en sabia molt i sempre era molt més útil insinuar que amb una venda o una construcció s'hi podien guanyar alguns milions, que no posar de relleu que se podria perdre una pau, una tranquil·litat, un paisatge, un aire pur, un cel blau; d'això no en parlava mai.

De sobte, aquell home gris es mogué inquiet i la cara se li trasmudà. Veia venir unes quantes màquines excavadores, encara no les podia distingir molt clarament, però ja va tenir un mal pressentiment. El renou de les màquines anava augmentant i, en acostar-se, pareixia que el seu tamany també augmentava. El que altres vegades l'havia alegrat, veure les màquines en contínua evolució, veure fer els carrers d'una urbanització en una setmana o en menys temps, li produïa una tal excitació que només era comparable al delit de cobrar els doblers que li reportava fer els ulls grossos (o petits fins a aducar-los per fer de no veure-ho). Aquelles màquines continuaven augmentant de tamany i de quantitat, ja n'hi havia una vintena o més, aquelles maquinotes, quina renouada! renou de ferros i giscos de cadenes; aquelles maquinotes! era ver, tenien un aspecte molt especial aquell dia, tenien en veritat un aspecte amenaçador, segurament perquè estaven aturades des de feia quatre mesos, d'ençà que havien acabat la urbanització núm. 98.

Ja estaven tan aprop, aquelles maquinotes, i eren tantes, que el renou era ensordidor, ja en veien un centenar i en venien de totes les direccions... Més de cent... dues-centes..., quatre-centes..., in comptables... i continuaven apropant-se. L'home gris tenia les cames paralizades de por i per la cara li regalimaven gotes de suor grisa; el seus ulls estaven tan oberts que cuidaven sortir-li. Va provar d'alçar un peu i no va poder, pareixia que estava clavat en terra.

Va notar que qualche cosa li rossava l'esquena.

Quasi no va tenir temps de girar el cap.

Una formigonera gegant li vomitava damunt ell vint tonelles de pasta grisa...

Guillem Oliver

FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES
NAIXEMENT

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

C. Esperança, nº 2

Carta oberta a l'opinió pública:

Aquests dies veim morir-se de finor tres mesos de lluita i mobilitzacions dels professionals de l'ensenyament. En aquest temps hem assistit, impotents, a una campanya de desinformació a través dels mitjans de comunicació —arrodonida, després, al carrer, als cafès, al mercat—, en que es donava de nosaltres la imatge d'uns oportunistes doblers, irresponsables i vessuts. Absorts en els nostres propis maldecaps i conscients de l'esforç gegantí que suposava contrarrestar aquest corrent d'opinió, hem vist caure més i més el nostre prestigi i el de l'escola pública, i ho hem acceptat com hom accepta una pedrada el mes d'Agost: com quelcom previsible, inevitable i més enllà de tota possibilitat de control...

Això no obstant, no volem que acabi el curs sense haver fet l'esforç d'exposar, seriosament i tranquil·la, el nostre punt de vista. Sense haver-vos demanat, a tota la gent de bona voluntat, que tingueu la paciència de seguir aquesta exposició, obligadament llarga —no resulta senzill esser simple sense esser simplista—, fins al final.

PERÒ... QUÈ VOLEN AQUESTA GENT?

a) Homologació.— En l'actualitat cobram bastant menys que altres funcionaris d'estudis i responsabilitats similars. La nostra feina, és cert, presenta particularitats: tenim més vacances que la resta de funcionaris (encara que no tantes com la gent acostuma a creure, ni tan desocupades —s'ha de programar el pròxim curs, el trimestre que ve—, i més llargues, en definitiva, que les dels companys de qualsevol altre país de la CEE). A canvi, estam sotmesos a molta més tensió.

Quan es demana l'homologació —i aquesta és una reivindicació històrica— no es pretén cap d'aquestes especials característiques: pretenem, simplement, que, sopesats avantatges i inconvenients de la nostra pro-

fessió, el conjunt de les nostres condicions de treball (considerant horari i calendari laboral, sou, desgasts i tensió, etc.) formin un «paquet» equivalent —i no millor ni pitjor— al de qualsevol altre funcionari de similar categoria. Aspiram a què, raonada la justícia de cadascuna d'aquestes condicions de treball —retribucions, vacances, etc.— desapareguin per sempre més es retrets explícits i/o soterrats contra «els mestres», presents ara, indiscriminadament, en l'inconscient col·lectiu i en la pròpia Administració. I que, pel contrari, Administració i societat es creguin en el dret d'exigir —i exigeixin!— més dedicació i qualitat d'aquest servei públic, que té la màxima importància i com a tal ha d'esser tractat.

b) Responsabilitat civil.— Acceptem la responsabilitat en que incorrem quan un infant o adolescent pateix les conseqüències de la nostra negligència, però demanam vivament una nova legislació que impossibiliti que un ensenyant pugui ser inculpat per accidents fortuïts, com passa en l'actualitat.

Interins.— Els companys que estan en situació d'interins i contractats —és a dir, que encara no han aprovat les oposicions— realitzen la mateixa feina que nosaltres, cobrant, això no obstant, sols, aproximadament, el 80 % del sou. D'altra banda, estan sotmesos, d'any en any, l'angoixa de no saber si seran novament contractats...

Demanam que l'Administració deixi d'estalviar-se, arbitràriament, el pagament del sou íntegre, que els correspon. També que sindicats i Administració estableixin conjuntament un barem i procediment de contractació que garanteixin la màxima justícia i transparència en l'ingrés d'aquests treballadors a la funció docent, i assegurin unes mínimes garanties d'estabilitat, una volta produït aquell.

d) Jornada.— Una prova lamentable i evident de sub-desenvolupament cultural d'aquest país, és la tendència a identificar hores de classe —de treball amb els alumnes, a l'aula— amb hores totals de dedicació del professor. Pensar així és tenir una idea realment pobra del que implica la funció docent. Un ensenyament de qualitat necessita d'una gran inversió en temps fora de l'aula: temps per a programar unitats didàctiques amb recursos, materials i activitats adequades a cada grup concret; temps per a coordinar-se amb els companys d'altres matèries; temps per a dur a la

pràctica la famosa avaluació contínua, que implica llargues sessions de correcció; temps per a paliar el «fracàs escolar» amb la producció de materials de recuperació adequats etc. etc. etc...

Esperar que totes aquestes tasques puguin esser realitzades —com és el cas dels companys d'EGB— amb una relació de mitja hora no-lectiva (per a preparar, corregir, coordinar, etc.) per cada hora lectiva, és totalment absurd. D'una situació com l'actual sols pot esperar-se una mediocritat generalitzada, matisada aquí i allà pel voluntarisme d'alguns, que no pot esser imposat a tots.

e) Perfeccionament.— El perfeccionament del professorat no es pot deixar per més temps al voluntarisme dels ensenyats: s'hauria d'arbitrar, per part del MEC, un pla per a què el reciclatge del professorat fos continu, sistemàtic, obligatori i, lògicament i en contrapartida, inclòs com un concepte més en les nostres hores de dedicació docent.

I TOT AIXÒ... TÉ RES A VEURE AMB LA QUALITAT D'ENSENYAMENT?

Evidentment, moltíssim:

—A un professorat retribuït amb justícia se'l pot exigir —se l'ha d'exigir!— en consonància, rompent aquest cercle viciós perillosíssim al que estam acostumats: es dona poc, es demana poc...

—Una llei que ampari el professional en cas d'accidents fortuïts es fa particularment imprescindible en un ensenyament actiu i de qualitat, que du, inevitablement, implícit un augment dels riscos potencials respecte a l'ensenyament tradicional: si pretenem que el al·lots treguin accés a tallers i laboratoris, a sortides i visites d'interès, a una educació física seriosa generalitzada, etc... s'ha de donar una cobertura legal a aquesta situació.

—Si volem que els professors interins realitzin la seva tasca a l'escola amb la mateixa professionalitat que els altres companys, numeraris, és necessari que no estiguin discriminats en les seves retribucions (abocant-los així a la temptació de cercar-se altres feines complementàries, en detriment de la desitjable dedicació exclusiva a l'ensenyament). Una mínima garantia d'estabilitat a la feina, mantenir dins uns límits la constant amenaça de l'atur, resulta igualment

imprescindible si pretenem que aquests professors gaudeixin de la tranquil·litat d'esperit necessària per a dedicar-se a la seva tasca docent amb aprofitament.

-Aspirar a augmentar el nombre d'hores no-lectives en detriment de les lectives no és una qüestió de comoditat del professorat. Acompanyat d'una labor realment dinamitzadora i de control dels inspectors i coordinadors de l'Administració, aquesta mesura constituiria una de les condicions imprescindibles per a què pugui dur-se a terme un ensenyament de qualitat.

-Demandar que el perfeccionament s'inclogui en la nostra jornada docent, essent, per tant, obligatori, constituiria, igualment, una garantia de qualitat —científica i didàctica— en allò que pretenem que aprenguin els nostres alumnes.

TRES MESOS DE CONFLICTE: UN POC D'HISTÒRIA

Després de reiterades —i desateses!— peticions dels sindicats per a negociar amb el MEC, el 9 i 10 de Març començaren les primeres jornades de vaga. Quasi dos mesos de mobilitzacions serviren sol per arribar a uns magres «preacords», firmats els primers dies de Maig per quatre dels cinc sindicats per tal de desbloquejar les inacabables i infructuoses negociacions. El esmentats preacords no aportaven —exceptuades tímides concessions en punts molt concrets— solucions ni resposta a les nostres reivindicacions, sinó que remitién a ulteriors negociacions sobre cadascun dels aspectes, establint un calendari de treball i el nostre dret de participar en les tasques de les diferents comissions.

Sotmesos a referèndum, els preacords foren rebutjats per més del 70 % dels ensenyants, per considerar que...

-No expressaven clarament on es pretenia arribar (no parlava d'homologació, ni d'igualtat dels interins, etc.)

-No garantia per a tots i cadascun dels aspectes a debatre uns calendaris concrets i l'especificació de participació paritària de representants del professorat i del MEC.

-I sobretot, no contenia un compromís per part de l'Administració de vincular-se (és a dir, d'acceptar i dur a la pràctica) els acords a què arribassin les diferents comissions.

...Seguiren, doncs, les mobilitzacions, les discussions, les crítiques, la crispació.

FENT BALANÇ

No estam en condicions de garantir l'ètica personal i professional, i el sentit de l'oportunitat d'un col·lectiu de 250.000 treballadors: ningú podria. Al llarg d'aquests tres mesos s'hauran comès, lògicament, moltes errades, manca de coordinació, etc...

Això no obstant, pensam que 21 dies de vaga —100.000 ptes, aproximadament, en descomptes—, i un descrèdit generalitzat a nivell de mitjans de comunicació i opinió pública han estat, en qualsevol cas, un càstig massa sever.

Més enllà dels nostres perjudicis personals, sentim moltíssim els entrebancs causats als estudiants i a les seves famílies. Però estam igualment convençuts que ha estat el MEC, amb la seva actitud prepotent i poc dialogant, el principal responsable de l'actual situació.

Creim que el que demanam és just per a nosaltres i necessari per a l'escola. Si per a aconseguir-lo ens obliguen a causar «víctimes» a curt plaç, sols ens resta demanar la vostra comprensió i ajuda per a què, entre tots, accelerem el procés, i sien aquestes les mínimes possibilitats: una escola pública és cosa de tots.

Per aquest motiu, si el pròxim curs la lluita continua, recordau que, en aquesta guerra, alumnes, pares i professors estam de la mateixa banda: d'aquella que garanteix, més enllà de demagògiques declaracions televisives, una veritable qualitat d'ensenyament.

Hi estarà també el MEC?

Claustre de Professors de l'IFP «Pere de Son Gall»

Nota de la Redacció

La revista «Llucmajor de pinte en ample» no es considera part activa de la polèmica suscitada pels la publicació de l'anunci el qual esmenta la carta.

Llucmajor 20 Juny 1988

Als lectors:

Després d'haver vist el publicat a la revista passada, respecte d'uns anàlisis de crema de Ca'n Paco, fets i segellats per la Conselleria de Sanitat, els quals eren satisfactoris, cal ressenyar que aquests anàlisis eren del dia 4 de Maig i la intoxicació es va produir el dia 24 d'abril.

Trobam que seria més honrat la publicació dels anàlisis de les mostres recollides el dia 25 d'Abril o en tot cas els dels dos dies, ja que l'únic que volen és sembrar la confusió.

Ens hem sentit molt molestos amb aqueta publicació de la revista.

Un grup d'afectats per l'enverinament de la crema.

Estimats llucmajorers i, els primers, els meus estimats Residents: Permeteu-me que parli el cor. GRÀCIES, i em resulta molt petita aquesta paraula; m'he sentit molt estimada de tots els que he tengut la dita de conèixer, de conviure, els meus estimats padrins: vos heu deixat estimar i m'estimau; vos duc a tots dins el meu cor.

Faig extensius aquests sentiments a tots els que, d'una manera o altra, he pogut contactar, és impossible d'anomenar-vos a tots, però sí que vull fer patent d'una manera especial a veïnats, malalts i per què no, als dos Consistoris amb els quals he treballat.

A vosaltres, els encarregats d'aquesta revista, perdonau-me per no voler una entrevista, en reparació us deman que publiqueu aquest petit testimoni.

CONTINUAU ESTIMANT. Fins sempre, mai no oblidaré aquests dos anys de convivència.

Una forta abraçada per a tots. MOLTES GRÀCIES.

Maria Mas.

Llucmajor, 17 de juny de 1988
Senyora Directora de «LLUCMA-
JOR DE PINTE EN AMPLE».

Li agrairia la publicació de la se-
güent carta. Moltes gràcies.

Senyor Jaume Oliver i Jaume.

Estimat amic: El tema de la meua
carta publicada en el número 79 de
«LLUCMAJOR DE PINTE EN
AMPLE» era en si fútil. El que em va
mourre fou complir amb el quart ma-
nament de la Llei de Déu, intentant
rescatar de l'oblit l'«HERALDO DE
LLUCHMAYOR» i la figura del seu
fundador i director, el meu pare, An-

toni Roca i Creus.

La referència en la meua carta al lli-
bre «LLUCMAJOR, ESPAI EDUCA-
TIU I RECURSOS AMBIENTALS»
fou bastant forçada i solament es féu
amb la finalitat dalt indicada, mai
amb el propòsit de censurar ni l'obra
ni els seus autors. Tal volta en acudir
a la fàcil frase feta no li doni a l'omis-
sió involuntària la rotunditat que
hauria volgut i que per la teua bona
fe mereixies. Crec que també recorda-
ràs que en la nostra conversa, farà
any i mig, digueres que les omissions
i els errors haurien de ser objecte de

subsanació amb article especialment
dedicat. Potser la seva publicació ha-
guera fet ociosa aquesta qüestió.

Lament no haver sentit la teua afir-
mació referent al meu pare, a Ràdio
Nacional, tot i haver-te escoltat en un
programa dedicat a Llucmajor. Ens
abruma, al seus familiars, la tira de
mereixements que li atribuïxeres,
que t'agraïm de veritat, encara que
creim que els exagera la teua admira-
ció per ell.

Una abraçada

Nicolau Roca i Rubí

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

SERVEI
OFICIAL

FIAT

Sintesi: assemblada d'un nou
mòdel de cotxes el automòbil i la
funcionalitat. El Tipò és, entre d'altres,
la síntesi d'una idea de cotxe
nova, especial: el cotxe de una nova
generació de cotxes cada vegada més a la
medida del home.

Modern, segur i fiable, el Tipò ofereix
un confort excepcional en termes
de precisions, seguretat en la
carretera i brillantor de conducció,
junt a standards qualitatives de gran

importància. És també el cotxe més
nadirable i més confortable de la
categoría, el que ofereix el major plaer
de conducció, el més innovador en la
tècnica, en el disseny, en la funcionalitat,
el més avançat en la concepció i
tècnica de producció, el de més
buena calidad global. Y el Tipò ofrece
también una amplia posibilidad
de elección, entre 2 versiones y
3 motorizaciones, con un total
de 4 versiones.

Fiat Tipò.
Nacido para marcar su tiempo.

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47

Carta als cafès de Plaça i a l'A- juntament

Senyora directora de «Llucmajor
de pinte en ample».

Li agrairia la publicació d'aquesta
carta:

Com cada any, a partir del juny
fins devers les Fires, la gent llucmajor-
rera repeteix el costum tan nostrat de
seure a la fresca, costum que voldria
es mantengués per molts anys. El
problema es presenta quan a les voravies
de plaça hi ha bicicletes i moto-
rets aparcats i les voravies estan ocupa-
dades per taules i cadires, impeding tot
plegat el bon anar dels vianants. La
gent d'edat ha de fer vertaders
equilibris per anar del cantó del Banc
Central fins al Banc de Santander o
del Bar Esport fins al solar de Can
Mataró.

Crec que podria ésser una solució
posar les taules i cadires damunt
plaça deixant així les aceres lliures.
Pens que l'Ajuntament i els ca-
haurien de plantejar-se aquesta qües-
tió que per una banda evitaria molès-
ties als peatons i per l'altra revitalit-
zaria i recuperaria aquest espai tan
llucmajorer com és Plaça.

Atentament:

F.T.J.

XERRADES DE CAFÈ

Notícies dolentes i notícies bones

Això ha estat més que robar, aquesta vegada!
 -Prendre sa pistola a sa Guàrdia civil, fer uns quants de robatoris amb s'arma en sa mà, i en es final, o a s'entremig, pegar un tir en es cap d'es guàrdia que perseguia es drogadicte, és per fer una bona pel·lícula d'aquest gènere...

-Val més no fer-ne de pel·lícules d'aquestes, perquè per televisió ja estam cansats de veure'n i no fan cap bé a ningú, sinó al contrari.

-Es nostre batle va quedar molt bé perquè va anar a veure es guàrdia ferit a s'hospital, i va dir en es seus pares que podien estar ben orgullosos de tenir un fill tan valent.

-Jo crec que més que orgullosos, el que estaven eren a satisfets que es seu fill pogués escapar amb vida d'es fet, perquè si l'arriba a matar...

-Li va faltar molt poc...

-Sa major part d'aquests robatoris i desastres que es produeixen és per mor de sa ditzosa droga.

-Serà ditzosa per an es traficants.

-Sí, i mentre no acabin amb ells, sa droga en farà de ses seves i augmentaran es delictes d'aquest tipus.

-Crec que serà molt mal de fer aturar-ho, perquè a Mallorca, pareix que ja s'ha establert una «màfia» molt pode-

rosa i domina molta gent.

-I parlant de coses més agradables...

-Això m'agradaria! Mem si me'n contes cap...!

-Sí, aviat començaran a fer es Polígon Industrial.

-On? a sa Noguera?

-Hi està programat. També aviat serà inaugurat es nou ambulatori de sa Seguretat Social.

-Mos faran anàlisis i radiografies en el mateix temps?

-No ho sé. També està quasi acabat es nou edifici d'es «salón» en es carrer Constitució.

-Quan serà aquesta inauguració?

-Més o manco, per Santa Càndida. També fan molta via ses obres d'es camp municipal de S'Arenal.

-Supós que s'equip s'arenaler de futbol, podrà inaugurar sa categoria de tercera nacional, en es nou camp de futbol.

-Ès d'esperar que sí. També tocant s'esport d'es futbol, l'Espanya de Lluçmajor farà sa propera temporada un equip de molts de jugadors forasters.

-I això que? Què passa ara?

-Pareix que es dirigents estan cansats de «panderos» de Lluçmajor, i volen tocar més fort amb «pitos» forans...

-Ja ho val! més notícies bones?

-En es restaurant que abans s'anomenava «Es Molí», que ara és «Asador-Lluçmajor», es fan curssets perquè es nostros nins puguin aprendre a nedar.

-I gòrdar sa roba?

-Això no s'apren. També, per ses festes de s'Estanyol, s'inaugurarà una benzineria perquè es nostros estiuejants no tenguin manca de carburant...

-Sí, una bona notícia és aquesta, sobretot per es propietari.

UN QUE ESCOLTAVA

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres

de 9 a 12 i de 15 a 19

i els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12

LLUCMAJOR.

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

TALLER AUTORITZAT

ANTONI ROSSELLO RAMIS
Servei de pegats i pneumàtics

Carrer Navarra, 4-6 - Tel. 66 09 28

Maria Clara

Boutique

c. Impremta n.1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

L'Hosteleria: Un infant per cuidar

El Sr. Miquel Vidal Fullana va néixer a Lluçmajor l'any 1940. És llicenciat en Ciències Econòmiques i des de fa tres anys és vicepresident de l'associació d'hotelers de la Platja de Palma.

Hem pensat que seria interessant una entrevista amb aquesta personalitat ara que hi ha tanta polèmica amb l'assumpte de la peatonització de la platja de Palma, assumpte en el qual l'A.H.P.P. n'és part interessada i afectada.

-En primer lloc ens agradaria que féssiu una petita història de l'entitat que representau i els motius pels quals es va crear.

-L'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma es va crear fa devers dotze anys. Es va crear el temps de la transició quan va ser possible la creació de patronals i sindicals. Fou una de les primeres patronals de Mallorca; abans ja hi havia hagut contactes entre hotelers de la Platja de Palma i de la resta de Mallorca arrel de la crisi dels anys 73-74-75. En aquesta època els hotelers teníem uns preus molt baixos, encara estàvem més en mans dels «tours-operators» que ara, i a més a més, tenim els preus fixats des de Madrid i no lliures.

La realització de l'Agrupació va ser molt important per a Mallorca, perquè a causa de les conversacions que tenguérem amb «tours-operators», poguérem sortir de la crisi molt abans que ho haguessim fet sense ella.

-Quina és la funció actual de l'Associació i quines activitats es duen a terme.

-La missió de l'Associació és defensar els interessos col·lectius i sempre que sigui possible, els interessos individuals de tots els associats i crec que això s'ha aconseguit.

A nivell institucional, on tenim més ressonància és en les converses amb els Ajuntaments, i amb el Govern Balear i delegació del Govern Central.

ENS HA SORPRÈS LA CONTRARIETAT DE MOLTA GENT

-La peatonització de la Platja de s'Arenal és una qüestió que des de fa uns anys reivindicaven els hotelers davant l'Administració. Per què,

I, sobretot ara que ja són molts els sectors relacionats amb la indústria hotelera que creuen que un creixement incontrolat i excessiu de l'oferta de l'hosteleria podria perjudicar el sector. Uns altres, emperò, creuen en un lliberalisme econòmic on tan sols la llei de l'oferta i la demanda i el lliure mercat, siguin l'element regulador de l'economia turística, entorn a la qual gira el 80% de l'economia balear.

L'edifici de l'Associació d'Hotelers

idò, han sortit tantes veus en contra i no ha sortit tan bé com s'esperava?

-L'Associació, des d'un principi, ja es va plantejar com un dels objectius primordials la peatonització de la Platja. En aquell temps ja demanàrem la construcció de l'autopista per darrera, amb la finalitat que quan estàs feta podríem posar en marxa la peatonització.

Quan ho hem pogut iniciar, ens ha sorprès que hi hagués tanta gent en contra; en primer lloc perquè durant els 12 anys que hem perseguit aquest fi i, principalment, durant el darrer anys, que hem fet una replegada massiva de firmes (no tan sols d'hotelers sinó també del sector de restauració, botigues i sales de festa) i sempre, ajudats per les associacions de veïns de s'Arenal, Sometime i Ca'n Pastilla, hem fet un sol cos per tal d'aconseguir la peatonització i va sortir

molta gent que estava en desacord. Un dels motius va ser que la gent per ventura només havia mirat els avantatges d'una platja idíl·lica, però no havia pensat que el trànsit hauria d'anar per darrera i que això podria causar molèsties. I, en segon lloc, és que els primers dies hi hagué un colapso circulatori al carrer Llaüd, Marbella i Trasimeno. Aquest conflicte s'ha arreglat. Segons informes de la Jefatura de carreteres, l'any passat passaven uns trenta mil cotxes i, actualment, per la segona només en passaven devers la meitat (15.000), és a dir, que des de 40.000 cotxes entre les dues línies ara ha baixat a una tercera part. Tots els altres fan allò que els tècnics havien recomanat, és a dir, anar per darrera i amb una espècie de pinta, es distribueixen per la platja entre Ca'n Pastilla, el centre i s'Arenal.

Miquel Vidal, vicepresident de l'Associació d'Hotelers.

De totes maneres, hi ha hagut moltes reclamacions. Els de primera línia perquè no tenen tanta gent i els de segona, perquè tenen més tràfic. Crec, com deia el Conseller Sr. Cladera, que a llarg plaç hi guanyarem tots sense que hi hagi perjudicats perquè tendrem més turisme i de més qualitat.

EL DECRET CLADERA

-Pel que llegim a la premsa sembla que entre els sectors empresarials de Mallorca, hotelers i constructors, hi ha discrepàncies serioses sobre quin hauria de ser el camí a seguir a les Balears en matèria turística. Aquesta distinta manera de pensar s'ha manifestat sobretot arrel del tan anomenat i poc conegut decret Cladera. Què ens podeu explicar de tot això?

-Bé, el decret Cladera, en realitat són dos: el decret Cladera I, que va sortir fa un parell d'anys ja va ser bastant discutit encara que els hotelers que les pretensions eren bones. En línies generals demanava uns 30m² de solar per plaça hotelera edificada. Aquest decret va afavorir la construcció d'apartaments perquè encara que oficialment eren de dues places, segons quins podien ser ocupats per tres persones per mor de la capacitat.

Així es va intentar aturar l'excesiva construcció de places hoteleres o extrahoteleres. Això no va ser suficient i es va continuar presentant projectes i es va pensar que seria necessari fer un decret encara més restrictiu. Aquest

és l'anomenat Decret Cladera II que exigia uns 60m² de solar per plaça hotelera i fou a la fi bastant consensuat entre hotelers i constructors. Tot el sector creia la necessitat d'aturar d'algun manera la construcció d'hotelers i apartaments turístics, que estava desbocada, i que això duria una altra crisi la qual ja es veu molt pròxima.

En un principi va tenir un efecte contraproductiu en el sentit que quan es va dir que es faria aquest Decret, abans d'aprovar-se, es varen llançar molts de projectes i molts d'ells poc professionals i que per ventura no se

duran a terme. Actualment a la Conselleria de Turisme hi ha un filtre perquè passin els més bons i que millorin les condicions en què es presenten. Es tendeix a donar permisos només a construccions hoteleres de 4 o 5 estrelles i amb unes condicions d'apart-hotels, és a dir, que no siguin només d'allotjament sinó que tinguin el major nombre de serveis possibles dins del mateix edifici. Actualment aquest Decret és llei aprovada pel Parlament Balear. Quant a les discrepàncies entre hotelers i constructors puc dir que a nivell institucional hi ha un consens important entre uns i altres, tots veuen que l'oferta turística necessita uns espais verds importants per poder desenvolupar-se.

A més de les zones turístiques, són necessàries unes zones verges que donin la imatge d'un lloc si no idíl·lic, que tinguin més condicions d'habilitat dels països d'origen dels turistes. Essent Mallorca, i sobretot la zona costera, molt limitada, és de sentit comú que no es pot créixer indefinidament.

Tots sabem que si l'oferta és superior a la demanda, es produeix una crisi la qual cosa es produirà d'aquí a pocs anys si el creixement continua.

CAL FER MILLORES

-Què aconsellàrieu fer per tal d'aconseguir que no es degradi més l'oferta turística mallorquina i perquè es revitalitzi la platja de Palma?

-La cosa va per bon camí si no s'a-

Quantitat de palmeres s'han distribuït a la Platja de s'Arenal-Llucmajor

turen diverses iniciatives que estan en marxa; una ampliació de la platja, de 30 a 40 mts. que si els tècnics no s'equivoquen farà que els usuaris no estiguin tan estrets i que sigui més bella del que és ara. Si es duu a terme el projecte, desapareixerà l'espigó de Ca'n Pastilla, i els solàriums artificials del Torrent dels Jueus i el de l'Hotel San Diego, malgrat això, l'arena no se n'anirà. Es pensa dur arena de pel Cap de Regana, més grossa que la de la platja i així no se n'anirà amb els corrents. Si això va segons els càlculs podrem tenir una bona platja i si es peatonitza, a més a més, la carretera i es fa un parc lineal de tota la platja amb vegetació abundant segons

permeti la proximitat a la mar, sembla que l'assumpte quedarà així com s'esperava. Dues zones verdes marines més que ja estan programades: una devora el camí de la Siquia i l'altra devora l'Hotel Timor. Hem d'afegir a tot això que l'any que ve estarà posat el conglomerat asfàltic per tots els carrers i s'arreglaran les voravies, podem assegurar que la platja de Ca'n Pastilla-Palma-S'Arenal millorarà molt i serà una de les que tenguí millor infraestructura del Mediterrani.

També cal millorar les carreteres i ampliar l'aeroport; les línies marítimes ja s'estan adequant als temps moderns i és necessari conservar els espais verds i verges que té l'illa per-

què són també atractius turístics imprescindibles per contrarrestar la important competència que ens arriba d'altres països del Mediterrani.

TRANQUIL·LITAT PER ALS NADIS

-La zona de s'Arenal de Lluçmajor és sense cap dubte la més degradada de Mallorca i de les pitjors de la Mediterrània. Quines mesures es podrien prendre per dignificar-la?

-Aquests dies hem tenguut una reunió amb els representants de l'Ajuntament perquè la categoria actual pugui ser millor. Si es duen a terme els projectes dels quals hem parlat abans, no hi cap dubte que millorarà notablement. Entre aquestes millores hem de destacar la peatonització de la part de s'Arenal que ja està donant bons resultats; la sembra de fassers a la platja i seria convenient que els hotelers, com ens va demanar l'Ajuntament, també contribuïssim a l'embelliment dels establiments que ja comencen a ser vells. Afegim-hi també un parc de devers 30.000 o 40.000 m² on hi hagi vegetació devora un Club Nàutic amb una certa qualitat i aconseguim una nivellació de façanes a la primera fila que acabi amb aquests grans desnivells entre els edificis, a més d'una bona pavimentació, és segur que l'actual imatge de s'Arenal quedarà més bé. De totes formes, és una llàstima que no s'hagi guardat un tros de la urbanització de Son Verí que servís de pulmó verd a s'Arenal.

-Fins ara hem parlat de la qualitat del turisme, millorada per tots aquests projectes que els faran una estància molt més agradable a les nostres Illes. Tot això es traduirà en un major nivell de vida per als illencs. Però, ¿com serà la qualitat de vida dels illencs? ¿No es veurà afectada per la massiva invasió dels turistes a zones on la gent es refugia per estiuajar amb tranquil·litat?

-Crec que hi ha d'haver zones de completa tranquil·litat i que si hi arriba el turisme, sigui per adaptar-se als «modus vivendi» dels estiuajants nadius, i que no causin molèsties al seu sistema de viure i estiuajar. Són els Ajuntaments els que, abans de prendre decisions urbanístiques importants sobre una zona, han de demanar opinió als residents abans de fer canvis que modifiquin completament el seu mode de viure i que alterin les expectatives per a les quals s'han establert allà.

I. Barceló

Acércate. Es el nuevo Renault Supercinco Baccara. Entra en su mundo.

Disfruta su lujo, asientos y volante tapizados en cuero, aire acondicionado, apertura de puertas a distancia, guardaroja en bandeja trasera, detalles exclusivos.

El lujo ha tomado asiento en el nuevo Renault Supercinco Baccara.

LA VIDA MARCHA EN SUPERCINCO.

Acomódate en él.

RENAULT

BARTOLOME JAUME NADAL

Ronda Major, s/n
Tels. 66 01 40 - 66 00 41
LLUCMAJOR
Sant Cristòfol, 6
Tel. 26 00 01 - S'ARENAL

Els notaris de Llucmajor

Són dos, Mateu Oliver Verd, de 56 anys, llicenciat en dret, més tard féu oposicions a Notaries i exerceix de notari a Llucmajor des del mes d'abril de 1976.

Josep Moragues Càffaro, té 49 anys, llicenciatura de dret, té també oposicions a Notaries i treballa a la vila des del setembre de 1983.

-Ens podríeu explicar les feines pròpies d'una Notaria?

-Els notaris, com a professionals del dret, assessoren als qui reclamen aquest ministeri i els aconsellen els mitjans jurídics més adients per tal d'obtenir els resultats més òptims. Com a funcionaris públics exercim la fe pública, és a dir: en l'esfera dels fets, l'exactitud del que el Notari veu, escolta o nota a través dels sentits; i en l'esfera del dret, dóna autenticitat i força provatòria a les declaracions de voluntat de les parts contractants o que compareixen.

Fonamentalment, el notari és una persona, professional i de confiança, en aquells assumptes econòmics i familiars que constitueixen la base de la vida material i econòmica de les persones físiques i jurídiques.

D'aquesta manera, el particular acudeix al Notari no només per obtenir documents públics relactius al negoci que realitza, sinó i, sobretot, per obtenir un assessorament jurídic, econòmic i fiscal que li permeti de realitzar tal negoci que després es documenta.

-Quines diferències bàsiques hi ha entre un Notari i un Registrador de la Propietat?

-El registrador de la propietat és un altre professional del dret, la preparació

Josep Moragues

del qual és molt semblant a la del Notari i les principals missions del qual són qualificar documents públics que accedeixen al registre per tal d'obtenir-ne la inscripció; la relació entre Notaris i registradors és, per tant, molt estreta, i en aquest sentit, les comunicacions entre ambdós professionals són freqüents.

-Hi ha servei Notarial a s'Arenal?

-Des de ja fa devers vuit anys, els notaris de Llucmajor atenen el públic de s'Arenal, i tenen oberta una oficina auxiliar on alternen la seva presència els hora-baixes per despatxar-hi les consultes que se'ns formulen i firmar els documents pertinents.

-Se sap que hi ha una plaça de Registrador de la propietat creada a Llucmajor, però aquesta persona no hi ve, què passa?

-Per Reial Decret del 23 de maig de 1984 va ser creat el Registre de la Propietat número 4, mitjançant segregació del de Ciutat n°

Mateu Oliver

1, i amb circumscripció territorial únicament i exclusiva sobre el terme municipal de Llucmajor, però amb capacitat a Palma; les gestions que es varen realitzar a través de l'Ajuntament, suportades per altres estaments i personalitats, entre elles, els mateixos Notaris de Llucmajor, varen aconseguir que la ubicació física d'aquest Registre es traslladés a la nostra ciutat. Un trasllat que confiam que es realitzi amb promptitud dins del plaç legalment establert, pels beneficis i facilitats que tal cosa reportarà sense cap dubte als llucmajorers.

-I del jutjat de la Instància a Llucmajor, què hi ha?

-La possible instal·lació d'aquest Jutjat a Llucmajor, independentment del favorable que creim que seria per al municipi, és un problema de política judicial que escapa l'àmbit de la nostra actual competència; les notícies aparegudes a la premsa envers dels nous jutjats a Balears no han inclòs aquesta possibilitat;

però això no obsta que en el futur, i per les necessitats del Ministeri de justícia, aquesta creació pugui ser possible.

-Quina és la situació de la llengua catalana a la burocràcia notarial?

-El Reglament Notarial disposa que els instruments públics es redactin en castellà i això, encara que es tracti d'atorgants estrangers que no el coneixin, si bé en aquest cas es pot emprar algun d'aquests procediments: traducció verbal del contingut de l'instrument pel Notari, traducció escrita en aquest mateix instrument (que així resulta bilingüe) i assistència de l'interpret oficial.

Si es tracta d'espanyols que parlen llengües distintes al castellà (cas de Balears) només segons el Reglament, es pot aplicar el segon dels procediments que hem explicat (redacció bilingüe), i sempre i quan es reuneixin aquestes condicions: que l'instrument s'atorgui en territori en el qual es parli l'esmentat idioma, que tots o alguns dels atorgants siguin naturals d'aquest territori, que ho sol·liciti alguns dels atorgants i que el Notari ho entengui suficientment.

Amb l'aprovació i publicació per part del Govern Balear de les lleis de normalització lingüística, està clar que s'ha d'harmonitzar aquestes normatives; no hi ha cap dubte que el Notari pot redactar el document en català, prèvia sol·licitud del particular, però sembla necessari i del tot correcte mantenir el sistema de la doble redacció car s'ha de tenir en compte la possibilitat que el document traspassi les pròpies fronteres territorials de la llengua.

Catalina Font

Entitats de Lluçmajor

La societat de colombicultura

Fa 34 anys justs que la Federació Valenciana va concedir els primers carnets de colombicultors als llucmajorers. No hi havia encara la Federació Balear i fou el president Miret el qui va introduir l'afició a Mallorca.

Des de llavors es pot dir que l'esport de la colombicultura ha anat amb augment de cada dia fins arribar a dues fites importants: la participació d'un bon grapat de socis joves, fins i tot nins, i la participació al campionat d'Espanya d'un colom llucmajorer d'en Cladera i C.Febrrer. Aquest colom, en Johnni Walker, juntament amb un altre de Santa Eugènia, en San Remo, d'en J.Vidal foren els dos únics participants mallorquins al campionat d'Espanya celebrat recentment a Xeraco (València).

La primera data que recorden els anomenats «butxistes» és la de 1954, és la que consta al primer carnet, ja que no es conserven els llibres d'actes d'aquesta època.

Des del principi la societat va prendre molta força i a Lluçmajor es va arribar a realitzar el campionat d'Espanya, on fou guanyador un colom català anomenat Ramallets, en honor del porter del Barça, després aquest colom va quedar al poble perquè el va comprar en Lluís Bosch, el secretari de l'associació en aquells moments.

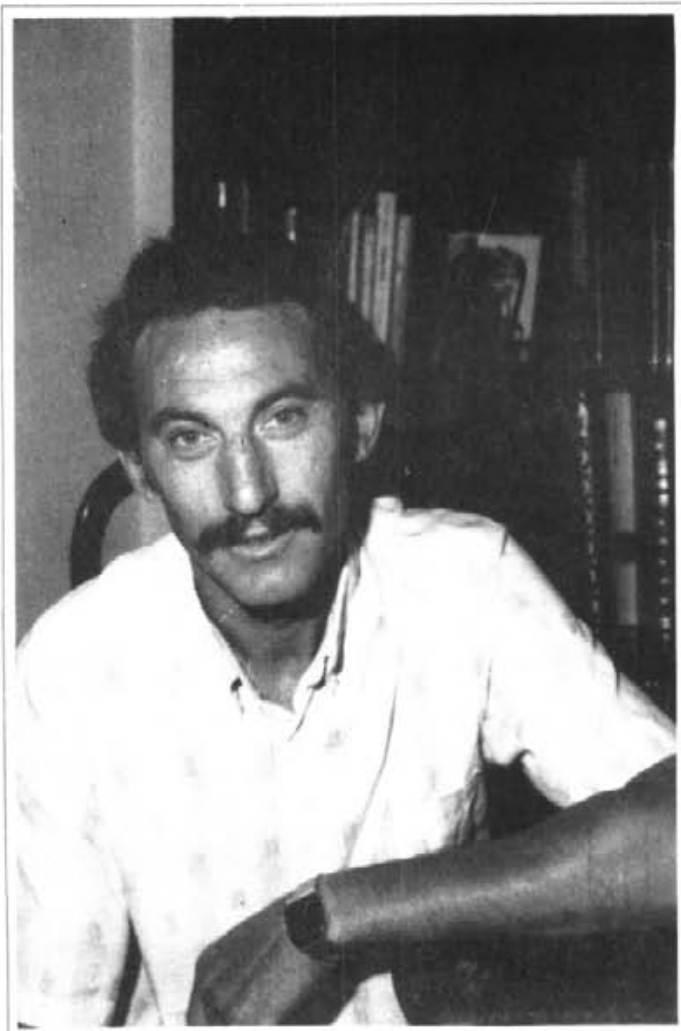
L'esport de la colombicultura es va iniciar amb una dotzena de socis al bar de «Ca's Carboner», el qual estava situat al cap de cantó dels carrer d'Es Vall i

d'Es Convent, i d'allà va passar a plaça, al bar «Marlo» i al bar «Mundial» de Ca'n Reda. Des de fa més de deu anys la Societat té la seu al bar Ca'n Nadal.

Al llarg d'aquests anys d'existència han presideït l'agrupació: Damià Oliver, Miquel Vicens, Joan Bosca, Blai Nadal, Rafel Tomàs, Mateu Quetglas, Joan Abellan i Jeroni Vicens.

L'ORGANITZACIÓ DE LA SOCIETAT

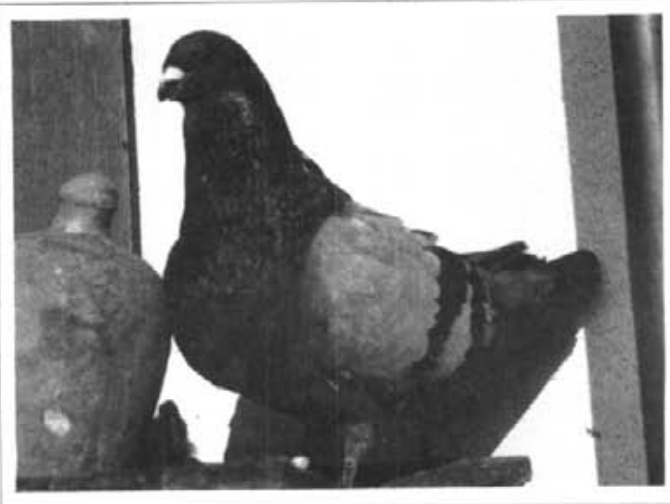
Actualment existeixen una trentena de socis, els quals aporten 150 ptes. mensuals i 1.500 ptes. anuals a la Federació Balear per poder amollar coloms a tot el territori espan-

El president actual Jeroni Vicens.

Una habitual competició-entrenament

Colom mallorquí de bec curt.

Local social.

yol. Hi ha socis que no amollen coloms i simplement ajuden l'associació.

Per norma general hi ha dues competicions-entrenaments a la setmana, els dimecres i els dissabtes de les 7'30 a les 9 h. del vespre a dos locals de la sortida del poble: als tallers Seat de la carretera de S'Arenal i Ca'n Miquel Manresa a la carretera de Porres.

Cada soci guarda els seus coloms a casa seva i generalment sol tenir 5 o 6 coloms competidors.

Els «butxistes» compren a la Federació les anelles necessàries amb la seva respectiva xapa i tarja d'identitat. Les anelles es posen als coloms quan tenen 3 o 4 dies i quan comencen a volar a les competicions es marquen amb els colors característics.

Cada «butxista» ha elegit uns colors diferents, i d'aquesta manera es coneix el colom en ple vol, pel color de les seves pròpies marques.

La Junta Directiva actual es reuneix cada dos mesos i està constituïda per un president: Jeroni Vicens, un vice-president: Joan Roselló, un secretari i tresorers: Ricard Crispillo i tres vocals: Josep Palacios, Ma-

nuel Astorga i Andreu Atenza.

LES COMPETICIONS

Els «butxes» són coloms caracteritzats per tenir més zel que els altres i per això la competició consisteix en seguir les passes d'una coloma criada expressament. Aquesta coloma duu una ploma de gallina empeltada, un poc més llarga que les altres i no ha de tenir molt de zel.

Quan s'amolla la coloma es fan sortir els coloms competidors dels seus respectius caixonets i la seva meta és la de seguir-la per tot allà on va: un ametller, un terrat...

Si la coloma està ben criada és fàcilment controlada, no se sol allunyar massa, i al final sol tornar prop del lloc de sortida.

Al llarg d'aquestes 2 hores de competició es poden cotrolar un màxim de 120 punts. Cada minut es compta un punt per als coloms que han seguit les passes de la coloma. El guanyador és el qui ha aconseguit d'arribar al final amb més punts, el qui ha estat més temps amb ella.

Antigament s'amollava l'anomenada coloma verge, perquè no era criada i volada més lluny, era molt més mala de controlar.

Parella de coloms de pica, de raça valenciana

També hi havia els coloms lladres, i la seva meta era la d'anar a cercar un altre colom per endur-se'l a casa seva.

La raça valenciana és la que predomina a Lluçmajor i és la que participa a les competicions, però actualment hi torna haver el «butxe» mallorquí de bec curt, si n'hi ha 50 en tot Lluçmajor estan controlats per la Federació i les seves competicions són ben legals mentre no s'amollin els dies de competicions determinades tant del «butxes» com dels «missatgers».

Aquests coloms són imprescindibles perquè deixin el poble net i van amb unes anelles «x» expressament per a ells. Les seves competicions consisteixen en sortir 3 hores i controlar la quantitat de coloms perduts que tanquen a casa seva.

El cas és que a Lluçmajor fa molt mal volar, hi ha molts de coloms a lloure, perduts, que van al campar i llavors els «butxes» anaven darrera ells.

Els socis que tenen els millors coloms, cansats d'això se n'anaren a crear una societat a pina i llavors a S'Estanyol. Però segons diuen sortirà un decret llei per part de Sanitat i només podran volar els coloms

que estiguin federats, perquè la gent no s'ha mentalitzada d'aquesta situació.

Les competicions de la Societat de colombicultura llucmajorera comencen pel gener, amb el campionat de Reis, després el Concurs de Selecció per anar al campionat de Balears, seguir del concurs de Consolació pels qui no hi van, Concurs de Primavera, Concurs local, concurs Rellamp (el qui millor ho fa aquell dia) i Concurs de Regularitat (el qui ha aconseguit més puntuació al llarg de tot l'any).

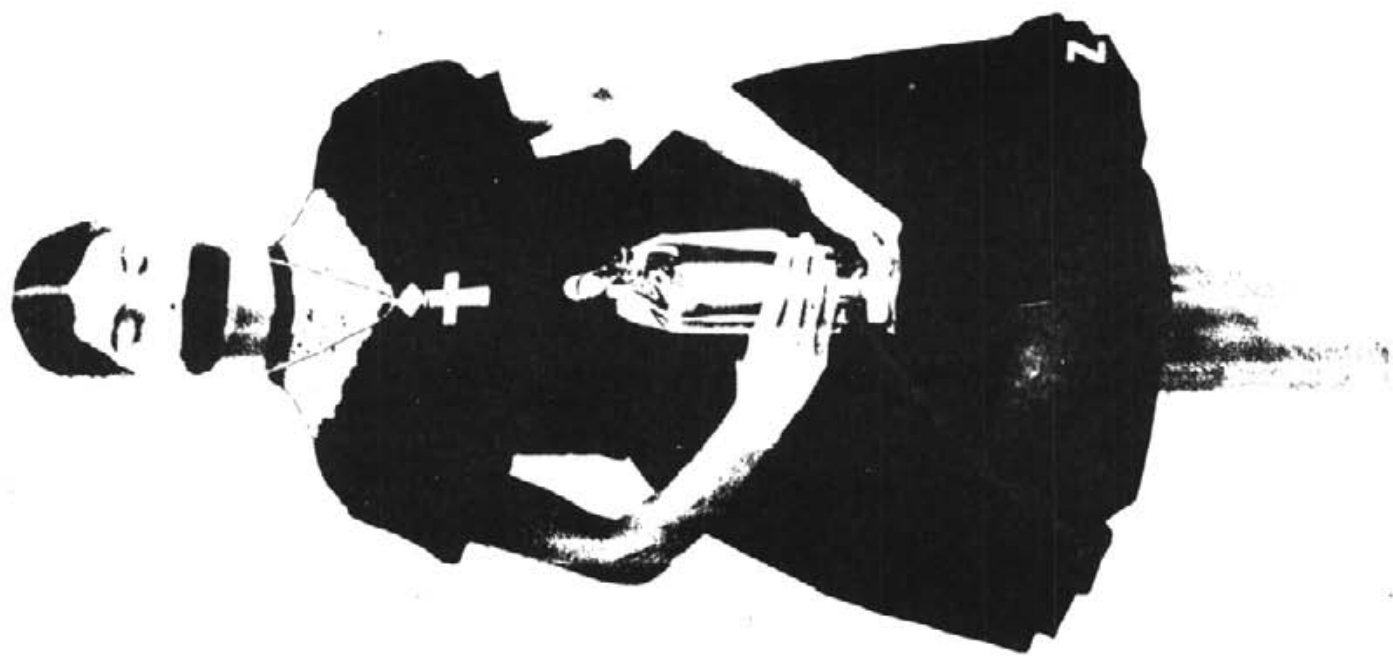
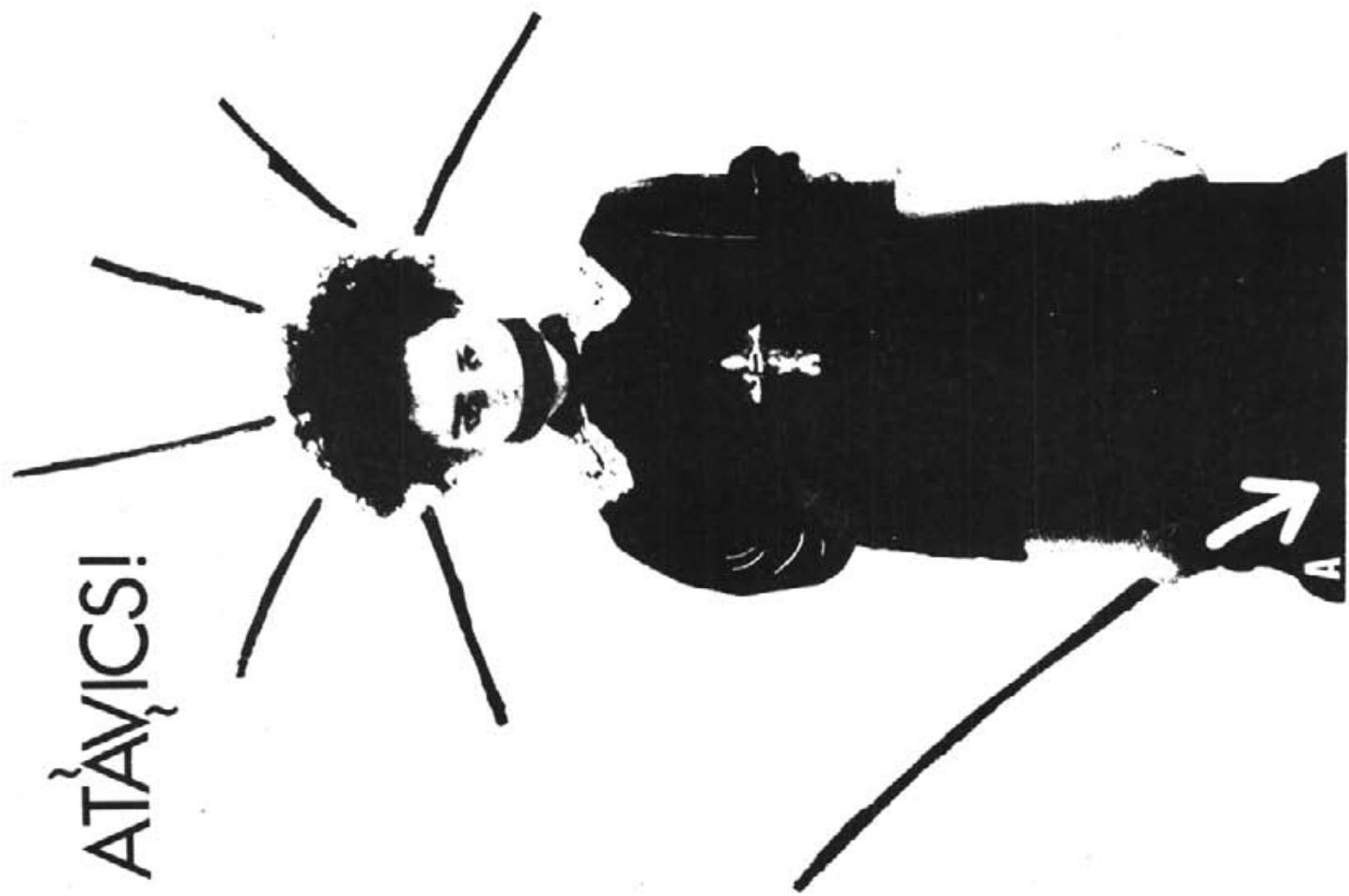
Cap a finals de maig s'acaben els entrenaments i les competicions, fins a l'octubre, quan ja han mudat les plomes.

I és al final de temporada quan se celebra un sopar i es reparteixen els premis a les millors puntuacions. Els trofeus són patrocinats per la Federació Espanyola, l'Ajuntament, les Caixes d'Estalvis i de Pensions i les cases comercials.

I any darrera any els «butxistes» vencen els obstacles i amollen els seus coloms esportius, degudament anellats, són coloms molt estimats i per això demanen a tota la gent que si un dia es troben amb un colom anellat que el duguin a la Societat de colombicultura o al Club Colombòfil.

Coloma Julià

ATAYICS!

Llucmajor, una experiència encoratjadora

Antoni Serra

Última Hora
17 de juny de 1988

Un territori, com un planeta.
Un territori, com un sepulcre.
DAMIA PONS

Ultimament he anat a alguns pobles de l'illa i a alguns instituts de batxillerat per pronunciar conferències i mantenir xerrades-col·loqui sobre literatura. Ha estat una experiència interessant (no l'acomplia gairebé des de l'època de la transició oficial), fins i tot divertida, encara que potser l'adjectiu més adequat seria el d'encoratjadora. Ho dic perquè, malgrat els materialismes contemporanis, la confusió creixent i el desconcert institucional -i això, per a mi, no és només una frase feta-, he pogut comprovar que hi ha gent sana, a qui encara no han llevat les ganes de practicar l'exercici de la curiositat.

A Llucmajor mateix, per exemple, hi vaig fer una comprovació empírica de tot això i vaig veure un grup de joves en funcionament que s'han embarcat en una aventura apassionant: editar literatura -poesia, per començar- des d'uns supòsits modestos, però qualitativament sòlids. Em referesc als creadors d'Edicions Atàviques, que no fa gaire es presentaren en públic al cinema de Llucmajor, amb un acte en la plàstica complementava, enriquint-la, la paraula.

Edicions Atàviques oferia el producte del seu esforç de grup, realitzat al taller de serigrafia contrasentit, i

que no era altre que un poemari de Damià Pons: *Territori d'Incògnites*, amb unes magnífiques il·lustracions de Biel Thomàs. La presentació del llibre és excel·lent: una vertadera i acurada obra d'artesans, d'aquells artesans que feien feina sense ordinadors i sense l'obsessió moderna del disseny i que dominaven del principi a la fi el producte que tenien entre mans. *Territori d'Incògnites* és, doncs, això: un llibre ben fet. Però també és més que això, és un aplec de bons poemes de Damià Pons, escrits entre 1977 i 1985, o sia, posterior a aquell *Mapa del disseny* (Guaret, Campos, 1977), on se'n recollia l'obra poètica del 1972 al 1974. La veritat és que Damià Pons, dedicat actualment a la tasca d'ensenyar, d'ençà de la seva primera aparició pública en el món de la poesia amb aquella antologia que es va dir *Templant l'equilibri* (em sembla que data de la meitat dels setanta), no s'ha prodigiat gaire. Es veu que ha elegit el camí sense presses, lluny de la crispació de les modes i de l'angoixa de les urgències que mai no ho són tant. A canvi, ha aconseguit una capacitat de reflexió personal em sembla que lúcida i serena, com palesa el poema (1985) que clou el *Territori d'Incògnites*:

«He perdut les antigues certeses
i s'ha enrunat, sense estrèpit, com
la ploguda.
de les fulles seques a la tardor,
l'altar superb dels meus absoluts.

Ara, només crec en els camins
incerts
i a firm rotundament que adoraré
els errors
fins a fer-me soldat del seu
imperi.»

Però, deixant de banda les consideracions d'ordre literari que un llibre pot suscitar, volia sobretot donar constància d'un fet que em va sorprendre i que, fins i tot, vaig trobar estimulants, ja ho he dit. Em referesc a l'acte estricte de la presentació: un públic eminentment jove, interessat i divertit, que em recordà -salvant totes les diferències possibles, sobretot, ai las!, les cronològiques- aquelles exides poètiques que Jaume Pomar, Guillem Frontera, Francesc Llinàs, Frederic Suau i alguns més feien als pobles en temps de la gloriola.

Tanmateix, tot i els records personals inevitables, vull dir que la presentació d'Edicions Atàviques no tan sols va ser una ocasió per exercir aquesta activitat forçada que es diu nostàlgia, sinó que em va semblar una fita -igualmente personal- enmig de la buidor general. En aquest revolt del camí, és d'agrair, si més no, que hi hagi gent interessada a no fossilitzar la història ni a cops de martell ni a cops de sabre i, sobretot, preocupada per fer les coses ben fetes, circumstància que, en un país de pegats freqüents, cal celebrar per insòlita. Doncs, per molts d'anys.

Restaurante-Asador
LLUCMAJOR

Avda. Carlos V
Esq. Carretera Campos
Teléfono 660489
LLUCMAJOR
(Mallorca)

**PISCINA, TERRASSA
I MENJADOR D'ESTIU**

**Especialitat en carns al forn
i a la brasa**

**LOCAL PER A NOCES I
COMUNIONS**

Moneda corrent

Durant les dècades dels anys 50 i 60 Mallorca experimenta el sensacional i incontrolat desenvolupament del món turístic, cosa que porta la nostra societat a una crisi estructural. L'antiga societat senyorial i agrària es veu transformada en una societat pseudo-burguesa, producte típic del franquisme, basada en l'economia de serveis.

Fins aleshores el català a les Illes s'havia conservat per inèrcia, no per cap sentiment diferenciador ni per cap creença ni convicció. Però aviat aquesta inèrcia es va trencar i part del poble mallorquí es va allunyar al màxim de tot allò que representava la seva identitat, especialment la llengua pròpia.

Com a conseqüència d'aquest procés actualment ens manca una llengua viva i sana. No és viva perquè l'ús que en feim no és total, i no és sana perquè, sobretot últimament, s'ha accentuat molt el grau de castellanització del català, fins al punt que la nostra fonètica genuïna és ja irrecuperable.

Avui dia els mallorquins continuen, majoritàriament, actuant per inèrcia a parlar en castellà, costum après durant la llarga època franquista i practicat gràcies a la desmesurada entrada d'inmigrants. N'és un exemple clar (i perillós) el fet d'adreçar-nos en castellà a un desconegut o a una persona que és castellano-parlant però que, molt probablement, ens entén també en català, ja que, segons la «Enquesta sociolingüística a la població de Mallorca», encarregada pel Consell Insular de Mallorca a la Universitat de

les Illes Balears l'any 86, només un 2'97% dels qui viuen a Mallorca no entén la llengua catalana.

Una altra dada significativa que ens aporta aquest estudi és el quasi 50% de no catalanoparlants que no parlen GENS la nostra llengua, perquè, és clar, no la necessiten. Per a ells el català és una qüestió de tria personal, d'aprenentatge voluntari; per a nosaltres el castellà és una exigència social. La nostra inèrcia, doncs, a parlar-los sempre en castellà, fruit de la rutina i de la peresa, els evita haver de fer un esforç que seria molt d'agrair. Però també ens l'estalvia a nosaltres, ja que altrament ens imposaríem una tasca més, i això sempre costa: hauríem de trencar la inèrcia. I cal que tinguem en compte un detall: tot procés d'abandó o d'oblit d'una llengua és ràpid i lleuger (molts mallorquins ja han abandonat el català sense cap dificultat ni cap trauma), mentre que és costós qualsevol procés d'aprenentatge, i més encara en un ambient no precisament favorable.

Aquesta por i aquesta manca de decisió a l'hora d'utilitzar la nostra llengua incapacita els immigrants que volen aprendre el català i encara no el parlen, però que el voldrien escoltar i el nostre abandó els ho impedeix. Però també ens incapacita a nosaltres com a poble perquè significa un dels entrebancs més grossos en el delicat procés de recuperació de la nostra identitat.

Catalina Janer Gomila
Servei de Català
Ajuntament de Lluçmajor

La llista de la compra

Carnisseria i Xarcuteria(1)

anneria, ànec
anyell
bou
cabrit
cavall
colomí
conill
faisà
gallina
guàtlera, guatlla
indiota, gall dindi
indiota, polla d'índia

llebre
oca
pagó (cast. pavo real)
perdiu
pollastre
porc
porcella
porc senglar
tord
vedella
xot, be, corder, xai

Sabíeu que.....

També podem trobar dins la llengua castellana no pocs casos de mots que revelen un origen català, tal és el cas de vocabulari referit a l'àmbit mariner, en el qual Catalunya estava, els temps medievals, més avançada que Castella. Vegeu-ne alguns exemples:

-Noms d'embarcacions: bergantín (cat. bergantí), buque (cat. buc), esquife (cat. esquif), nao (cat. nau).

-Noms de tripulants: contramaestre (cat. contrames-tre), timonel (cat. timoner).

-Noms de peces i dependències de l'embarcació: escobén (cat. escobenc), gobernalle (cat. governall), penol (cat. penol), serviola (cat. serviola).

-Noms de treballadors de la drassana: calafate (cat. calafat).

-Noms referits a la indústria pesquera: esparavel (cat. esparver), palangre (cat. palangre).

-Noms d'animals marins: pagel (cat. pagell), rape (cat. rap), salpa (cat. salpa), calamar (cat. calamar).

-Noms de vents: tramontana (cat. tramuntana), lebeche (cat. llebeig), garbino (cat. garbí).

Flors i Plantes Amengual

PLANTES - FLORS
RAMS DE NUVA
CORONES I RAMS
C/. Born, 17 - Lluçmajor

La Palmera

es fasser

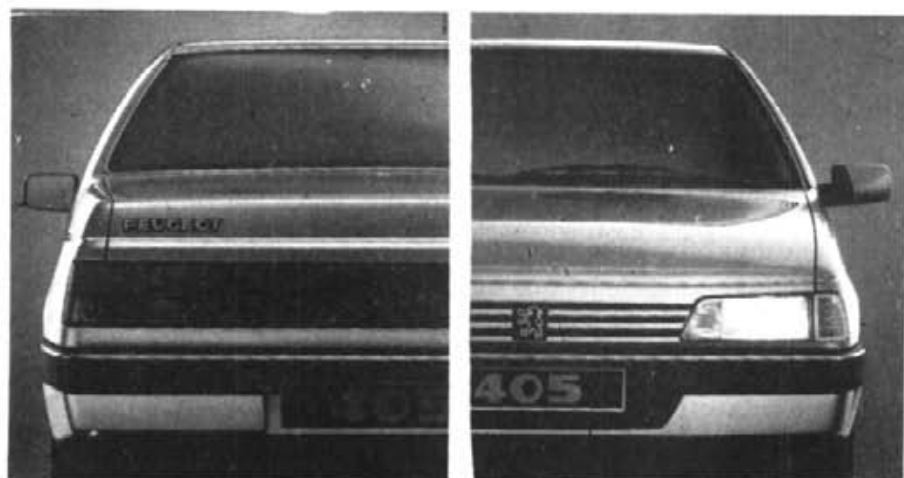
Historiador Terrassa 57
Teléfono 66 04 69
LLUCHMAJOR Mallorca

PEUGEOT

405

EXPRESSIÓ D'INTEL·LIGÈNCIA

4 Models des de
1.750.000 ptes.

Preu F.F. + I.V.A + transport

Tallers MARINA

Joan Ramon

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14 h)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h.)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

HAMBURGUESES

«PERROS»

«PINCHOS»

«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Com cada any per aquest temps, el falcó se'n sol anar a fer neteja a la caseta per estiuejar prop de l'àguila peixatera. Entre feina i feina sempre queda un moment de descans per estirar les ales i veure els canvis que s'han fet a la zona de la costa llucmajorera, lloc on les grues i les excavadores han passat a substituir la mula, el cavall i l'ovella.

Per la platja de S'Arenal ja hi ha molt de moviment. Devers les onze del matí dins la quarterada de platja que té el terme llucmajorer s'hi poden comptar de 4 a 9 venedors de «Coca-cola, beer, fanta, lemon»... que es dediquen a bombardejar els turistes amb el seu cantussol o a cobrar preus excessius i a fer una competència il·legal als bars de la zona.

Fa cosa d'una quinzena d'anys, ja hi va haver vius que, seguint la dita del «que no s'anuncia no ven», posaren unes grans boies dins la mar per anunciar alguns establiments. Sortosament, la cosa va durar poc temps, les autoritats d'un règim tan permissiu en matèria de defensar les qüestions ecològiques i estètiques, no ho permeteren. Si la cosa hagués augmentat hagués estat molt greu i no hagués ajudat gens a embellir la platja.

Per fer la platja més agradable als turistes s'han de prendre mesures com les de tenir-la neta, que no els molestin ni tiqueters ni venedors de begudes. Donar cursos de com s'ha de comportar els llogadors de cadires. Que la vigilància policial (amb banyador si ha d'esser més efectiva) es realitzi també dins la platja. I sobretot que no hi hagi gent que per anunciar el seu producte no li basti un cartell a la reixeta del Club Nàutic, sinó que tenguin a més a més, permanentment dos blocs de formigó, un a la platja i l'altre dins la mar anunciant el lloguer de barques. Si l'exemple és seguit pels propietaris de negocis de S'Arenal és ben possible que la platja es converteixi en una escollera.

La sembra de fassers a la platja, si aferren, pot ser una bona mesura per amagar la vergonya dels blocs de formigó que hi ha darrera. Esperem que no passi el que va passar amb un fasser sembrat dintre del Club Nàutic. Si un dels fassers de la platja caigués en podria matar un parell. Els fassers d'aquesta àltaria no és suficient sembrar-los, sinó que els han de posar drets.

Per davers S'Estanyol fins i tot les oronelles van remogudes. I amb motiu. Si s'aproven uns quants projectes que es volen dur a terme a Sa Ràpita i a S'Estanyol, s'haurà acabat l'aliment d'aquestes estiuejadores ja que hi haurà tant de trui i renou que els moscards del salobrar estaran condemnats a fugir de la zona.

Tots els partits són autonomistes, mallorquinistes, regionalistes o nacionalistes. Lo fotut de l'assumpte és que en lloc de ballar boleros ballen sevillanes i a nosaltres ens fan ballar de capoll.

Quan es pensa fer alguna obra, una persona que l'ha de pagar dels seus, sol fer un estudi de les necessitats que té i no compra de més, sobretot si la mercaderia no es pot estotjar molt.

Els nostres regidors, que miren tan prim per defensar les nostres pessetes, no devien tenir cap estudi fet sobre les palmeres que necessitaven per la platja de S'Arenal, ja que de les que sobrenen n'han posades al Carrer Cabrera i encara n'han hagut de dur a enterrar a foravila. Deu ser que aquest producte es ven com el blat de les índies?

Deia un home vell: «a les pròximes eleccions votaré un partit que tenguin un regidor en el meu carrer». El mussollet creia que feia cadufos però ara s'ha adonat que per la seva boca parlava la veu de la sapiència.

Al Carrer Cabrera (S'Arenal) han sembrat un fasser i hi ha una zona ajardinada. Qui deu viure en aquest Carrer?

Després de la dimissió de Don Jeroni, els d'U.M. s'han posat molt nerviosos. Uns, pel que pugui ser del partit i uns altres pel que pugui ser d'ells. L'enteniment dels regidors d'U.M. amb els del P.S.O.E. a Ciutat, ho ha acabat d'emmerdar.

Per Llucmajor ja n'hi ha més d'un que fa passes mirant de trobar un nou jaç, abans que no li prengui un altre.

La cosa no és massa honesta, però ningú no podrà dir que no sigui molt humana. Militar en un partit que és com un capell sense copa ni ala, no és gens agradable, encara que, això sí, que ho tenen clar, sigui un partit regionalista-nacionalista!

JAIME LLULL RODRIGUEZ

*INSTAL·LACIONSELÈCTRIQUES

Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

*INSTAL·LACIÓ DE COMPUTADORS

Canvis de tensió
Contractació de computadors

PRESSUPOST GRATUÏT

C/ Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 24 22 86

Ciclisme

El llucmajorer Rafel Sampol (C.C.Caimari), Campió Juvenil de Balears

Rafel Sampol, del C.C. Caimari-Olís Martorell, ha conquistat el campionat de Balears de Fons. Al nou campió li han acompanyat al pòdium, instal·lat a la Plaça Major de Caimari, Jaume Andreu (C.C. Petra) i Jesús Gago (C.C. Sta. Maria).

Han participat 25 corredors dels quals 18 han acabat la carrera, la qual s'ha caracteritzat per la lluita constant. Des de la primera pedalejada ja s'han intentat les escapades; però ha estat en l'escalada al Tomir, on el guanyador ha imposat el cop de pedal i s'ha presentat a la línia de meta en solitari amb 3.11' 32" de carrera. A 57' segons de Jaume Andreu i a 4' 13" de Gago.

Parlant amb aquest magnífic ciclista hem tengut l'oportunitat de demanar-li una sèrie de qüestions les

quals ens ha contestat:

-A quants anys començares a qualcar amb bicicleta?

-Va ser devers els tretze anys, amb els meus companys.

-Per quins motius vares elegir aquest esport?

-Perquè al col·legi hi havia un company, en Toni Banús, que ja practicava aquest esport juntament amb son pare amb el qual valgué tenir l'oportunitat de practicar-lo.

-Quines són les victòries més importants?

-Aquest campionat que recentment he aconseguit, juntament amb les tres victòries aconseguides aquí a Lluçmajor.

-A quantes carreres has participat, a Lluçmajor?

-Aproximadament, en unes cinc, tres de les quals les he guanyat i les dues restants he quedat en quart

Rafel Sampol

lloc i setè lloc, el darrer any, essent el primer lloc local.

-Quines són les aspiracions que tens cap al futur?

-El dia 24 participaré en el Campionat d'Espanya de contra-rellotge per aquest i el dia 26 en el campionat d'Espanya de Fons en ca-

rrera, en els quals esper fer uns bons resultats.

Esperem que aquestes aspiracions es facin realitat i poguem tenir un representant del ciclisme llucmajorer per molts d'anys.

Sprint.

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

Cristaleria Lluçmajor

JOAN MOREY

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color

Decorats - Vidrieres artístiques

Ronda Migjorn, 105

Tel. 66 14 93

LLUCMAJOR

Recordant l'ascens a I Regional (1979 - 80) del C.D. Espanya infantil

Biel Paniza i Batle, PROTAGONISTA

Biel Paniza fent entrega d'una distinció a Miquel Monserrat que va rebre l'obsequi destinat al seu pare el Batle Joan Monserrat

A 5' Estanyol va tenir lloc, un any més, un sopar homenatge als infantils de la temporada 1979-80 els quals varen aconseguir per primer cop l'ascens a Primera Regional, categoria que encara manté des de les promocions contínues.

Aquells al·lots, que ara ja són homes, es toraren reunir gràcies al bon quefer d'un personatge que llavors era president-delegat, anomenat Gabriel Paniza i Batle.

Va ser emocionant i

digne de veure que es tornassin trobar tots els protagonistes, es a dir, els que aleshores eren els jugadors: G. Llompart, G. Quintana, R. Cano, S. Feliu, J. Reina, P. Maimó, R. Cladera, G. Vives, J. Janer, B. Garí, M. Monserrat, M. Bauçà, Pere A. Galvà, A. Puigserver, J. Janer R., J. Jaume i Jaume Jaume, a més de l'entrenador Pere Cantallops.

En els prolegòmens de l'acte hi hagué intercanvi

Rafel Cladera i Garí Quintana, en nom de tots els jugadors, entregant un obsequi a Biel Paniza i un altre a la seva dona Margalida.

d'obsequis i plaques, destacant un que va donar G. Paniza al Batle Sr. Joan Monserrat el qual, com estava absent, el va rebre el seu fill i uns altres dos que donaren R. Cladera i G. Quintana, en nom de tots els jugadors a G. Paniza i a la seva dona Margalida.

També va ser emotiu quan va parlar Paniza (home de poc parlament però de molts de fets), els jugadors varen començar a cantar a una veu allò de:

«torero-torero». Es un personatge, sense dubte, aquest Gabriel Paniza. «En Biel de ca na Marola», que per tota la seva tasca cap al futbol bé es mereix un homenatge per part de tots nosaltres, els aficionats. Des d'aquestes planes llançam la idea i des d'aquest moment «LLUCMAJOR DE PINTE EN AMPLE» i el que firma ens manifestam en favor seu.

J. Quintana

**Maderas
ramon, s.a.**

MAGATZEM I OFICINES

Cra. Lluçmajor - Porreres Km. 1
Tel. 66 08 37 - LLUCMAJOR

MAGATZEM

Cardenal Pou, 9
Tel. 55 28 05 - MANACOR

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

Reparacions en general
Planxisteria i pintura

U.D. S'Arenal

Ja tenim l'equip a Tercera Divisió

Tomeu Sbert

La Unió Esportiva S'Arenal ha aconseguit l'ascens a III^a Divisió Nacional, després d'una bona campanya. A la lligueta final i en el darrer partit jugat a Montuïri es definia l'assumpte. Guanyà l'equip arenaler per 0-3 i el Sant Rafel d'Eivissa també guanyava al Ferrerolenc per 2-0. El conjunt que presideix Rafel Gómez Hinojosa ascendia automàticament de categoria.

La setmana passada es va celebrar un sopar de fi de temporada. Dins un marc preciós, el del «Tennis Son Verí», amb unes dues-centes persones assistents es varen entregar premis a jugadors, entrenador, i directius. El jugador més regu-

Equip de l'U.D. Arenal, que ascendí a Tercera Divisió.

lar ha estat en Tugores i el màxim goleador en Toni Calvo. L'entrenador Toni Creus també rebé un obsequi especial.

Hi assistiren Damià Sastre,

sponsor de l'equip amb la firma de «Palmacrem», el president del Mallorca Sr. Contestí, el tinent de batlle Manolo Rodríguez, Miquel Clar, regidor d'Esport, Pere

Canals, el regidor i nou directiu J. Rabasco i altres persones.

Finalment el president Sr. Gómez va pronunciar unes paraules testimoniant l'agraïment i demanant ajuda per a la propera temporada (diuen que hi ha devers nou o deu milions de presupost). La resta de les personalitats no va dir res. Ignorant els motius; així tampoc no es varen obligats a fer promeses.

Desitjam a la U.D. Arenal molta sort i èxits en aquesta temporada 88/89. D'altra banda, aquest ascens de categoria coincideix feliçment amb la construcció del primer nou camp municipal d'esports a S'Arenal.

Benjamins C.D. Espanya

Festa de final de temporada

Pere Benítez és un exemple de les coses ben fetes

QUINTANA

Després d'una bona campanya realitzada pels més petits del nostre futbol no podia mancar un final menys espectacular i per a tal cosa, Pere Benítez, ajudat per Gabriel Paniza i algú més ens varen oferir una nit difícil d'oblidar.

La sala ampla de Ca Na Marola va quedar petita per allotjar el bon nombre de pares, jugadors, entrenadors... que s'hi donaren cita. Acabat el ben preparat i millor servit sopar es varen entregar als jugadors varis obsequis. Hi eren Pere Janer, A. Ferragut, P. Muñoz, B. Gelabert, A. Almagro, Josep D. Lagüela, C. Giménez, F. Jaume, J. Segura, G. Aguiló, Joan P. Jaume, J. Malmó, Josep M. García, J. Vadell, J. Rubio, G. Taberner, Pau D. Romero, A. Gar-

cia, J. Duran, i J. Quintana. A més a més Pere Benítez va entregar una pilota d'obsequi a dos jugadors els quals malgrat no haver jugat foren dos companys més durant la temporada: Miquel Jaume i Alfons Muñoz. També va rebre una copa Pere Muñoz (constància). Josep D. Lagüela (regularitat) J. Segura (esportivitat) i Gabriel Aguiló (màxim goleador amb 31 gols).

P. Benítez, juntament amb els jugadors, varen fer entrega d'una preciosa placa als entrenadors Sebastià Morell, Antoni Morell, Gabriel Bibiloni i Francesc Simagro. També els jugadors varen voler quedar bé amb el president i li feren entrega d'un regal que de veritat es mereixia perquè és un exemple de les coses

Tots els jugadors dels Benjamins juntament amb els entrenadors, a més de Biel Paniza i el president delegat Pere Benítez

ben fetes.

BAR CA NA MAROLA

També el bar Ca Na Marola, a través de Gabriel Paniza, es va unir i va col·laborar fent entrega a P. Benítez d'una placa pel seu treball durant la temporada finalitzada. També,

per la seva col·laboració a Salvador Muñoz, així com a la directora d'aquesta revista, Catalina Font, per la col·laboració d'aquesta publicació amb el futbol base i finalment a aquest coordinador esportiu que, encara que no ho meresc, ho agraïc profundament.

Classificació final dels equips del C.D. Espanya

PRIMERA REGIONAL PREFERENT MALLORCA

C.D. CALAD' OR	34	19	10	5	57	29	48
Porto Cristo C.F.	34	17	10	7	69	42	44
C.D. Cardessar	34	17	9	8	63	32	43
C.D. Ferriolenc	34	15	13	6	58	32	43
U.D. Arenal	34	19	5	10	69	41	43
C.D. Felanitx	34	17	7	10	66	47	41
C.D. Montuiri	34	16	9	9	52	46	41
U.D. Petra	34	13	11	10	61	51	37
C.D. Rto. La Victòria	34	14	9	11	63	51	37
C.C.D. Esportes	34	12	12	10	55	53	36
C.D. Campos	34	12	10	12	34	37	34
C.F. Pollença	34	12	9	13	56	45	33
C.D. Margallidà	34	12	7	15	41	47	31
C.D. Son Sordina	34	8	10	16	36	50	26
C.D. Espanya	34	7	10	17	50	63	24
C.F. La Unión	34	5	9	20	34	86	19
C.D. Artà	34	4	9	21	38	100	17
C.D. Ses Salines	34	4	7	23	40	90	15

JUVENILES PRIMERA REGIONAL MALLORCA

R.C.D. Mallorca B	28	21	2	5	72	36	44
C.D. Manacor	28	19	5	4	76	29	43
C.D. S. Francesc A.	28	17	6	5	76	48	40
C.D. Badia C.M.	28	15	6	7	51	37	36
S.D. La Salle B.	28	14	6	8	45	39	34
C.D. R. La Victòria A.	28	14	5	9	48	31	33
C.D. Espanya	28	8	10	10	57	54	26
C.D. Cide B.	28	9	6	13	48	54	24
U.D. Poblenç A.	28	9	6	13	37	49	24
C.F. Patronat A.	28	6	11	11	32	40	23
C.D. Sant Cugat	28	9	5	14	33	50	23
C.D. R. Calvo A.	28	8	6	14	43	56	22
C.D. At. Balears A.	28	7	8	13	40	46	22
S.D. J. Sallista A.	28	9	1	18	52	79	19
B.R. Ull-i-Inq. A.	28	1	5	22	22	84	7

Aquesta classificació és tal com queda després de la retirada del C.F. At. Vivero.

INFANTILES PRIMERA REGIONAL GRUPO B.

C.D. Olímpic del M.	26	23	2	1	134	14	48
U.D. Poblenç B.	26	20	5	1	87	17	45
C.D. Campos	26	19	5	2	90	25	43
C.D. Badia C.M.	26	16	3	7	78	37	35
J. Sallista	26	15	4	7	55	33	34
C.D. Escolar	26	15	2	9	57	32	32
J.D. Inca	26	12	4	10	66	62	28
B.R. Ull-i-Inq.	26	8	4	14	55	75	20
U.D. Petra	26	9	1	16	48	86	19
La Salle M. del M.	26	8	2	16	39	86	18
C.D. At. Alaró	26	4	5	17	40	94	13
C.D. Espanya	26	5	2	19	36	87	12
C.D. Felanitx	26	4	3	19	31	87	11
U.D. Alcúdia	26	1	4	21	21	102	6

ALEVINS SEGONS REGIONAL (GRUP A)

C.F. Cafetín	24	21	0	3	115	19	42
U.D. Arenal	24	19	4	1	95	30	42
P. Pollença C.F.	24	12	7	5	58	41	31
C.D. Ses Salines	24	12	6	6	48	34	30
U.D. Barracar	24	11	4	9	63	40	26
C.D. Espanya	24	9	5	10	38	48	23
C.D. S' Horta (a)	24	10	5	9	38	36	23
C.D. Santa Maria	24	10	2	12	28	39	22
U.D. Sollerenc	24	7	8	9	26	48	22
La Salle M. del M.	24	9	2	13	49	63	20
Porto Cristo C.F.	24	6	4	14	39	56	16
C.D. At. Alaró	24	2	3	19	10	76	7
Can Picafort (1)	24	2	2	20	24	101	4

(1) La U.D. Ca'n Picafort i C.D. S' Horta figuren amb descompte de dos punts cada un per incomparecències.

BENJAMINS PRIMERA REGIONAL (GRUP MANACOR)

Campos	28	27	1	0	236	16	55
Montuiri	28	22	4	2	106	29	48
Porreres	28	18	6	4	105	43	42
Son Servera	28	20	1	7	126	32	41
Son Servera	28	20	1	7	126	32	41
Avance	28	15	6	7	95	77	36
Barracar	28	15	4	9	13	46	34
Barracar At.	28	15	1	12	79	74	31
Espanya	28	13	5	10	77	69	31
Escolar	28	11	5	12	57	61	27
Pto. Cristo	28	10	2	16	54	97	22
Ses Salines	27	8	2	17	39	92	18
Algaida	28	5	4	19	54	110	14
Cardessar	28	5	4	19	29	106	14
Molí Nou	27	4	1	22	27	170	9
Sant Joan	28	0	0	28	11	188	0

VOCABULARI RELACIONAT AMB ESTUDIS

Barbarisme

Quaderno
Literatura
Borrar
Tissa
Estodiar
Companyero
Recreo
Passillo
Bombilla
Boligrafo
Lapis
Sobressaliente
Bien

Forma correcta

Quadern
Literatura
Esborrar
Guix
Estudiar
Companya
Esplai
Corredor
Bombeta
Bolígraf
Llapis
Excel·lent
Bé

Sabates Can Gramet

VENDA DE MOSTRES PARELLS SOLTS

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Colombòfila

Acabada la temporada de 1988

Durant els mesos d'abril Maig i Juny els colomistes llucmajorers han tingut molta de feina als seus colomers ja que en aquests mesos s'han fet les amollades de la península. Amb mal temps, falcons i escopetades (per variar) se celebraren un total de nou amollades quedant classificats els següents colomistes:

1. Alcoy.- Jeroni Tomàs, Francisco Rosselló, Joan Barceló.

2. Alcoy.- Joan Agulló, Jeroni Tomàs, Julià Monserrat.

3. Alcoy.- Joan Barceló, Julià Monserrat, Julià Montserrat.

4. Alcoy.- Vicente Vaquer, Vicente Vaquer, Miquel Mulet.

5. Alcoy.- Julià Monserrat, Joan Jaume, Vicenç Vaquer.

Alcoy especial patrocinat per Antoni Oliver.

Julià Monserrat, Joan Jaume, Llorenç Tomàs. D'aquests Alcoys se pot dir que la tònica general va ser de mal temps i d'una pèrdua considerable de coloms, un 40 %.

-Baza.- Julià Monserrat, Vicenç Vaquer. Julià Monserrat aquest trofeu fou patrocinat pel Magnífic Ajuntament de Llucmajor.

-Valdepeñas.- Patrocinat per la Caixa.. Julià Monserrat, Antoni Oliver, Salvador Paniza.

-Cabeza de Buey.- Julià Monserrat, Jeroni Tomàs, a aquesta difícil amollada de 44 coloms només n'arribaren 2.

Acabades les amollades se celebrà un bon sopar a Ca' n Tià Taleca presidit pel Vicepresident de la Federació Colombòfila Balear, el Sr. Torrens i per part de l'Ajuntament el Sr. Manresa. Abans del opar s'entregaren els trofeus, que foren els següents:

Trofeu President Honorífic

En Julià Monserrat reb el Trofeu patrocinat per Càrnics Semar.

En Vicenç Vaquer reb el Colom de plata patrocinat p'en Jaume Maimó.

D. Miguel Mas; Francisco Rosselló.

Trofeu Frutas El Molino: Julià Montserrat (medalla d'or), Miguel Mulet (Medalla de plata).

Trofeu Cerrajería Maimó i Almacenes Alum S.A. Seguretat: Vicenç Vaquer (Colom de Plata), Miquel Mulet (Safata de Plata), Julià Monserrat (Safata de Plata).

Trofeu suma de quilometratge patrocinat per l'Ajuntament de Llucmajor: Julià Monserrat, Fco. Rosselló.

El quart trofeu donat per les Càrnics Semar fou guanyat per Julià Montserrat, seguit de Fco. Rosselló i d'Antoni Oliver. Un pic més la societat colombòfila Llucmajorera dona les gràcies a totes les cases col·laboradores, que foren les següents:

Club Nàutic S' Arenal, bar Espanya, Restaurant Ca' n Tià Taleca, Empreses Fullana, Bartomeu Fiol, Llucmajor Ràdio, Clínica Planas, Cafès Nuevo Mundo, Eléctrica Calafat, Terrazos Mir, Construccions Llorenç Ginard, Carnisseria Sa Plaça S' Arenal, Celler Ca' n Joan, Carnisseria los Almen-dros.

Després del repart de premis se subhastaren uns quants coloms i diversos objectes, cosa que contribuï a amenitzar la vetllada. La Junta directiva agraeix a tots els colomistes la seva col·laboració durant aquesta temporada i per la gran afició que hi ha a Mallorca i a Llucmajor a la colombòfila.

Esperant que la temporada que ve sia més bona i menys malaltissa que la d'enguany (la federació aconsella vacunar els coloms degut al mal de New Castle) s'acomia de vosaltres.

Joan Contestí Pulgserver

Societat de Columbicultura s'Estanyol

Recentment ha finalitzat el III Concurs «Vent de Migjorn», concurs anual organitzat per aquesta Societat, en el qual hi participaren exemplars de les distintes societats de Balears igual com algun exemplar de la península, en aquest hi han participat 66 coloms, els quals han disputat cinc proves de regularitat i l'amollada de la Fase Final.

La regularitat ha estat molt disputada i va ser guanyada pels següents participants:

1r. «Halcón Callejero» del Sr. Rueda de Pòrtol aconseguint el trofeu de la Federació Balear i

130.000 ptes.

2on. «Revoltoso», del Sr. Mascaró de s'Estanyol, trofeu de la fusteria Germans Mòjer i 90.000 ptes.

3er. «Mascota», del Sr. Sansó de Sta. Eugènia, trofeu de Tallers Rosselló Servei Pegaso i 60.000 ptes.

4t. «Aviso», del Sr. Rosselló de s'Estanyol i 30.000 ptes.

5è. «Señorito» de la Penya Hollywood de Sta. Eugènia, 15.000 ptes.

Del 6è al 10è classificats cada un va guanyar 10.000 ptes.

La prova de la Fase Final, després d'empatar tres exemplars es

varen repartir a parts iguals els premis en metàl·lic del dia igual com la travessa cobrant cada un 27.800 ptes. i els trofeus es varen adjudicar segons la classificació de Regularitat.

1r. «Halcón Callejero», del Sr. Rueda, Trofeu de PREFAMA.

2on. «Dormilón», del Sr. Vidal de Sta. Eugènia, trofeu de «Maderas FARMON».

3r. «Regalat», de la Penya J.R. de s'Estanyol, de la Societat.

Els premis especials Bar Ca Na Marola, als millors coloms locals que no haguessin obtingut algun premi dels quatre de Regularitat, les 25.000 ptes. es varen repartir entre els següents:

1r. «Tropical», del Sr. Obrador, 10.000 ptes.

2on. «Bataclan», de la Penya «Kukus», 8.000 ptes.

3er. «Sentència», de la penya «Kukus», 7.000 ptes.

A la Fase Final, de nit es va servir un sopar de companyonia en el restaurant Club Nàutic de s'Estanyol, amb assistència d'autoritats, participants i propietaris o representants de les distintes cases comercials les

quals han col·laborat regalant uns magnífics trofeus; a tots ells la Societat els vol donar les gràcies i també de manera especial a l'Excel·lentíssim Ajuntament de Lluçmajor per la seva col·laboració i suport.

En el transcurs del sopar, a través d'una rifa es va entregar un matalàs «Picolín», obsequi d'aquesta casa i del seu distribuïdor majorista Jaume Sureda Cabrer de Manacor, igual com es varen fer entrega de dos collars de perles a dues dames assistents, regalats per Ebenisteria Truyols de Manacor.

També s'entregaren trofeus del concurs Social als respectius guanyadors que varen ser els següents:

1r. «Bataclan», del Sr. Pellicer, trofeu de l'Ajuntament.

2on. «Jaque Mate», del Sr. Pellicer, trofeu de benzineres Lluçmajor.

3r. «Sacre», del Sr. Mascaró, trofeu de Càrnics «Semar».

4t. «Nestlé», de la Penya «Es Cantó», trofeu de la Societat.

5è. «Nerón», de la Penya «Es Racó», del Restaurant Club Nàutic.

ESTAMPACIONS PLAÇA 18

CAMISETES

Plaça Espanya, 18 - Tel. 660422

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669
LLUCMAJOR (Mallorca)

NAIXEMENTS

-Margalida Isabel Rueda Bauzá, filla de Francesc A. i Margalida, va néixer el 23/5

-Catalina Mulet Sitjar, filla de Joan i Joana, va néixer el 3/6

-Marta Crespí Nieto, filla de Guillem i Ampar, nasqué el 2/6

-Carles López Huerta, fill de Pere i Maria del Reis, nasqué el 17/6

MATRIMONIS

-Antoni Gelabert Vidal i M. Isabel Díaz Roca, es casaren a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància el 3/6

-Francesc Pou Ramis i Margalida Roig Palou, es casaren al Santuari de Gràcia el 21/5

-Antoni miquel Navas Morro i Pilar Requena López es casaren al Jutjat de Pau el 17/6

-Llorenç Forteza Oliver i Catalina M. Mascaró Capllonch es casaren al convent de Sant Bonaventura el 4/6

DEFUNCIONS

-Apolònia Jaume Capellà, morí el 29/5 als 80 anys

-Julià Mojer Puigserver, morí el 30/5 als 82 anys

-Miquel Salvà Salvà, va morir el 16/6 als 75 anys

-Silvestre Bonet Rigo, va morir el 10/6 als 79 anys

**ELEMENTOS
DECORATIVOS
FACTORES DECISIVOS**

En Prefama sabemos bien que la decoración, la personalización de su hogar, es el resultado de una labor de conjunto, en la que usted, un profesional o un equipo, delimita un espacio con carácter exclusivo, utilizando medios, formas y productos diversos: elementos decorativos que diseñan y constituyen las características de su hogar.

¿Se lo imagina sin baldosas?
¡Claro, son factores decisivos!
Complete su decoración en PREFAMA.

PREFAMA

PLA DE MALLORCA

Exposició: Archiduc Joan Salvador 84 Tel. 75 16 37 25 25 37

Alcanar

Regina San Capellà Gran Via Nova Tel. 29 40 34
Plaça La Pau Carrer de C. A. Novena Tel. 30 88 88
Carr. de C. Novena Tel. 31 00 01

LLUCMAJOR

Oficina: Plaça de l'Exposició
Oficina: Plaça de l'Exposició Tel. 55 17 51 55 17 54

EL ARENAL

Oficina: Carrer de l'Exposició Tel. 20 22 38
Oficina: Carrer de l'Exposició Tel. 20 22 38
Exposició: Carrer de l'Exposició Tel. 20 22 38

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL

Gimnàstica, projecció d'audiovisuals i xerrades
Tot per al benestar psíquic i físic
de l'embarassada

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR
Tel. 66 24 90 (Dimarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

FRUTALES

LLUCMAJOR

VENDA DE:

FRUITERS (Pistatxos, Cireres, Figueres, etc)

CITRICS (Tarongers, Llimoners, Pomelos)

ORNAMENTALS (Plantes de jardineria)

Cra. Llucmajor - Porreres (a 800 metres)

SANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLARExposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

P'es forat d'es moix

El cap de dalt de la Ronda de Ponent, creuer amb el carrer de Galdent, és sense cap dubte el millor punt per posar un restaurant, i pel que no diu el cartell anunciador de l'edifici, els habitants d'aquestes vivendes es veuran obligats a fer el dinar al terrat, o damunt les voravies, o anar al restaurant diàriament.

ESTALVIAU 100.000 PTES. I DISFRUTAU AQUEST ESTIU UN MONTEGO D'AUSTIN ROVER

LLUCMAJOR

Avd. Cavaller R. Santmartí
Tel. 66 01 46

S'ARENAL

Plaça Major, 1
Tel. 26 53 74

Philips Car Stereo EL COMPACT DISC SE LANZA A LA CARRETERA

GTI EL TOPE
DE GAMA EN
ALTAVOCES

UNA ASSEGURANÇA DE
ROBAMENT PER UN ANY
AMB CADA
RADIO-CASSETTE

DISPOSAM DE TOTA LA GAMMA

DISTRIBUIDOR:

CODI DE SEURETAT

**COMERCIAL
GARCIA**
Y SERVICIOS, S. A.

Ronda Migjorn, 206
Tel. 66 09 26 - 66 07 78
LLUCMAJOR

Philips

PIAF PUB

C/. BERGA, 6
07600 EL ARENAL

**Venda i assistència
tècnica dels productes:**

BOSCH
Automòbil

BOSCH
Eines

BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

Electricitat i Electrònica
de l'automòbil

INJECCIÓ DE BENZINA

Aires acondicionats
CARRIER
CUPIA S.A.

Tacògrafs

So i alta fidelitat
Automòbil

BLAUPUNKT
Alarmes
Esquiladores
Motoserres
Plaques solars
Generadors
Lloguer maquinària
Martells

AUTO-ELECTRIC Barcelo

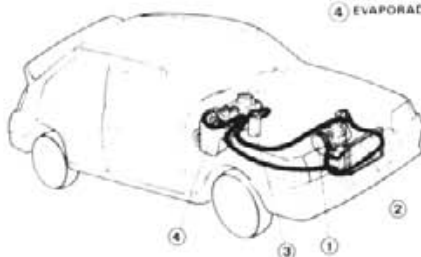

Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

CUPIA, S.A.
AIRE ACONDICIONADO PARA AUTOMOVILES

- 1 COMPRESOR
- 2 CONDENSADOR
- 3 FILTRO DESHIDRATADOR
- 4 EVAPORADOR

PER COMBATRE LA CALOR,
AIRE CONDICIONAT ES
LA SOLUCIÓ

TENIM UNA GAMMA DE TOTS
ELS MODELS
PER A TURBINES I CAMIONS

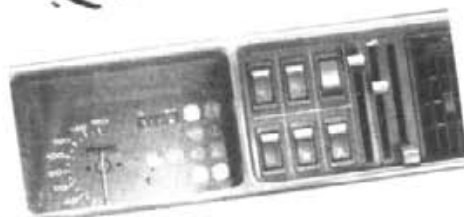
**Bugies
Platins
Posta en marxa
Carburador
Bateria**

**Ho heu revisat?. Per a que les vostres
vacances no fallin!**
**El mes d'agost l'horari de treball
serà de 8 a 14**

CALZATE UN MARBELLA JUNIOR.

Ajuda con el abultamiento y calzate un coche que te trae
y te lleva sin traste de cabeza.

El nuevo Marbella Junior viene en muchos colores.

El tapizado es muy,
pero que muy propio... y por
si fuera poco, todo esto y más
tiene también un precio junior.
Esta tirado.

ESTIRATE

Porque los asientos que trae tu
Marbella Junior, además de llevar
apoyacabezas, en los delanteros, se
reclinan. Para que te puedas estirar
todo lo que te pide el cuerpo.

SEAT

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. S'Arenal s/n - Tel. 66 02 34